

Nr 165.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av Sveriges anslutning till Europarådets konvention angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna; given Stockholm slott den 2 mars 1951.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för den 2 mars 1951 vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att på sätt, varom föredragande departementschefen hemställt, godkänna Sveriges anslutning till Europarådets konvention av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

GUSTAF ADOLF.

Östen Undén.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 mars 1951.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler ministern för utrikes ärendena *fråga om godkännande av Sveriges anslutning till Europarådets konvention av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.*

Föredraganden anför följande.

Genom Sveriges anslutning till Europarådet år 1949 (se proposition nr 214 till 1949 års riksdag) har vårt land blivit bundet av denna organisations stadga av den 5 maj 1949. I inledningen till stadgan uttalas bl. a., att de stater som grundat Europarådet ånyo bekänna sig till de andliga och moraliska värden, vilka äro deras folks gemensamma arv och ur vilka personlig och politisk frihet samt lagbundet samhällsskick framvuxit, begrepp som utgöra grundvalarna för varje verklig demokrati. I artikel 1 a) i stadgan säges därefter Europarådets syfte vara att åvägabringa en fastare enhet mellan dess medlemmar i ändamål att förverkliga de ideal och principer, vilka utgöra deras gemensamma arv, och att underlätta deras ekonomiska och sociala framåtskridande. Därefter föreskrives i artikel 1 b), att det angivna syftet skall med hjälp av Europarådets organ fullföljas bl. a. genom värandet och utvecklandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Frågan om en lagstiftning till skydd för de så kallade mänskliga rättigheterna har gamla anor i de demokratiska staternas historia. Välbekant är den i Förenta Staternas konstitution ingående rättighetsförklaringen liksom den i Frankrike under revolutionen år 1789 tillkomna förklaringen om människans rättigheter, vilken sedermera inflöt i 1791 års franska författning. Lagstiftning av motsvarande slag har därefter tillkommit i ett flertal andra länder i Europa och Amerika.

I våra dagar har frågan om skydd för de mänskliga rättigheterna fått förnyad aktualitet på grund av de grova kränkningar, för vilka de blivit utsatta genom det nazistiska Tyskland samt dettas allierade och efterföljare.

Samtidigt har ett behov gjort sig gällande av att anpassa de gamla rättighetsförklaringarnas innehåll till den moderna tidens ändrade sociala och ekonomiska förhållanden. Sålunda inskrevs i inledningen till Förenta Nationernas stadga av den 26 juni 1945, att de Förenta Nationernas folk ånyo betydade sin tro på de grundläggande mänskliga rättigheterna, på den enskilda människans värdighet och värde samt på lika rättigheter för män och kvinnor. Därefter säges i artikel 1 Förenta Nationernas ändamål bl. a. vara att åstadkomma internationell samverkan vid befordrande och främjande av aktningen för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för alla utan avseende på ras, kön, språk eller religion. Till förverkligande av det nu angivna ändamålet har Förenta Nationernas generalförsamling den 10 december 1948 antagit en universell förklaring angående de mänskliga rättigheterna. Denna förklaring grundlägger emellertid icke några rättsliga förpliktelser för staterna. Emellertid pågår för närvarande inom Förenta Nationerna ett omfattande arbete, syftande till att låta rättighetsförklaringen efterföljas av en konvention angående skydd för de mänskliga rättigheterna, varigenom dessa skulle bli omgärdade även av rättsligt bindande garantier. Arbetet på denna konvention har likväl ännu icke fortskridit så långt, att det med säkerhet kan överblickas när konventionen i färdigt skick kan komma att föreläggas generalförsamlingen.

Att Europarådet, oaktat det sålunda inom Förenta Nationerna inledda arbetet, påtagit sig att även inom Europarådets ram upprätta en konvention till skydd för de mänskliga rättigheterna, får ses i belysning av att konventionsarbetet inom Förenta Nationerna visat sig möta betydande svårigheter på grund av åsiktsskillnader mellan medlemsstaterna, bottnande i dessas vitt skilda kulturarv och samhällstyper.

Europarådet är däremot en sammanslutning av en krets stater med gemensam kultur, inom vilka man kan räkna med att påträffa en enhetlig syn på de mänskliga rättigheterna. Att förankra denna begreppsbildning i en internationell konvention har ansetts vara ett värdefullt sätt att låta den i Europarådets stadga framhållna gemenskapen i fråga om frihetsideal komma till uttryck, samtidigt som det i belysning av färsk historiska erfarenheter framstått såsom en näraliggande uppgift att genom en sådan konvention skapa ett rättsligt skydd för de mänskliga rättigheterna.

På grund av vad nu anförts upptogs frågan om en konvention till skydd för de mänskliga rättigheterna till behandling redan vid det första mötet 1949 med Europarådets rådgivande församling. En av församlingen den 8 september 1949 antagen rekommendation i ämnet hänsköts av Europarådets ministerkommitté för närmare utredning först till en särskild kommitté av juridiska experter och därefter till ett arbetsutskott, sammansatt av högre befattningshavare inom de olika staternas utrikesdepartement. I expertkommittén representerades Sverige av lagmannen Torsten Salén och i arbetsutskottet av utrikesrådet Sture Petrén, vilken tillika utsågs till utskottets ordförande. Utskottet framlade ett omarbetat förslag till konvention, vilket efter vissa jämkningar av ministerkommittén i augusti 1950

översändes till församlingen för yttrande. Sedan församlingen uttalat sig, blev konventionstexten föremål för ytterligare jämkningar vid sammanträde med ministerkommittén i november 1950. I den utformning, konventionen därigenom slutligen erhöll, öppnades densamma för underskrivande den 4 november 1950. Konventionen undertecknades omedelbart av Belgien, Danmark, Frankrike, Irland, Island, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Saar, Storbritannien, Turkiet och Tyska Förbundsrepubliken. Därefter har konventionen den 28 november 1950 undertecknats även av Sverige och Grekland, varigenom den sålunda blivit underskriven av Europarådets samtliga 15 medlemmar.

Konventionen inledes med *art. 1*, enligt vilken de fördragsslutande parterna förplikta sig att garantera envar, som befinner sig under deras jurisdiktion, de fri- och rättigheter, som angivas i konventionen. Dessa fri- och rättigheter bestämmas därefter i *artiklarna 2—12*. Såsom den första av de mänskliga rättigheterna har i *art. 2* upptagits rätten till livet, vilken rätt skall vara skyddad genom lag. Ingen skall sålunda, enligt vad i artikeln vidare utsäges, få berövas livet utom till verkställande av domstols dom i fall då han dömts för brott, som är i lag belagt med sådant straff. Till förtydligande av denna bestämmelse innehåller artikeln vidare en hänvisning till nödvärnssituationer och några därmed jämförliga fall, då utövande av våld icke skall anses hava skett i strid mot konventionen, om det varit en följd av absolut nödvändigt våld. I *art. 3* stadgas därefter, att ingen får utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. *Art. 4* förbjuder, att någon hålles i slaveri eller trældom, samt föreskriver vidare, att ingen må nödgas att utföra tvångsarbete. Såsom tvångsarbete i artikelns mening skall emellertid bl. a. icke anses arbete, som regelmässigt utkräves av den, som lagligen är underkastad frihetsförlust enligt *art. 5*. Sistnämnda artikel har avseende även å det fall att någon berövas sin frihet, emedan han är lösdrivare. Envars rätt till frihet och personlig säkerhet garanteras av *art. 5*, vilken föreskriver, att ingen må berövas sin frihet utom i vissa uppräknade fall och i den ordning, som lagen föreskriver. De uppräknade fallen, då frihetsberövande medgives, äro följande: a) att någon lagligen är berövad sin frihet efter fällande dom av vederbörlig domstol; b) att någon är lagligen arresterad eller eljest berövad sin frihet, antingen med anledning av att han underlåtit att uppfylla domstols lagligen givna föreläggande, eller i ändamål att uppnå fullgörande av någon i lag föreskriven skyldighet; c) att någon är lagligen arresterad eller eljest berövad sin frihet för att ställas inför vederbörlig rättslig myndighet såsom skäligen misstänkt för att ha förövat brott eller när det skäligen anses nödvändigt att förhindra honom att begå ett brott eller att undkomma efter att ha gjort detta; d) att en underårig i laga ordning är berövad sin frihet för att undergå skydds-
uppföstran eller för att inställas inför vederbörlig rättslig myndighet; e) att någon är lagligen berövad sin frihet till förhindrande av spridning av smittosam sjukdom eller emedan han är sinnessjuk, alkoholist, hänfallen åt missbruk av droger eller lösdrivare; samt f) att någon är lagligen arresterad eller

eljest berövad sin frihet till förhindrande av att han obehörigen inkommer i landet eller som ett led i förfarande för hans utvisning eller utlämnande. Vidare föreskrives i denna artikel, att envar, som arresteras, snarast möjligt och på ett språk, som han förstår, skall underrättas om skälen för åtgärden och om varje anklagelse mot honom. Därefter stadgas, att envar, som är arresterad såsom misstänkt för brott, ofördröjligen skall ställas inför domare eller annan ämbetsman, som enligt lag bekläts med domsmakt, samt skall vara berättigad till rättegång inom skälig tid eller till frigivning i avvaktan på rättegång. Artikeln upptager ytterligare ett stadgande om att envar, som berövas sin frihet genom arrestering eller eljest, skall äga rätt att inför domstol påfordra, att lagligheten av frihetsberövandet snabbt må prövas samt frigivning beslutas, om åtgärden icke var laglig. Slutligen stadgas i artikeln, att envar som utsatts för arrestering eller annat frihetsberövande i strid mot bestämmelserna i artikeln skall äga rätt till skadestånd. I *art. 6* fastställles, att envar, när det gäller att pröva hans civila rättigheter eller skyldigheter, liksom när det gäller anklagelser mot honom för brott, skall vara berättigad till opartisk och offentlig rättegång inom skälig tid samt inför en oavhängig och opartisk domstol, som upprättats enligt lag. Principen om rättegångens offentlighet skall få lida inskränkningar endast i vissa uppräknade fall, såsom då hänsyn till statens säkerhet eller till sedligheten så kräva. Vidare föreskrives i denna artikel, att envar, som blivit anklagad för brottslig gärning, skall betraktas som oskyldig intill dess hans skuld lagligen fastställts. I rättegången skall den anklagade vara tillförsäkrad följande minimirättigheter: att ofördröjligen, på ett språk som han förstår och i detalj bliva underrättad om innebörden av anklagelsen mot honom; att åtnjuta tillräcklig tid och möjlighet att förbereda sitt försvar; att försvara sig personligen eller genom rättegångsbiträde, som han själv utsett, eller att, i fall då han saknar erforderliga medel för betalning av rättegångsbiträde, erhålla sådant utan kostnad, om rättvisan så fordrar; att förhöra eller låta förhöra vittnen; samt att utan kostnad åtnjuta bistånd av tolk, om han icke förstår eller talar det språk, som begagnas i domstolen. Därefter stadgas i *art. 7*, att ingen må fällas till ansvar för någon gärning eller underlåtenhet, som vid tidpunkten för dess begående icke utgjorde ett brott enligt inhemsk eller internationell rätt. Icke heller skall högre straff få utmätas än som var tillämpligt vid tidpunkten för den brottsliga gärningens begående. Vad sålunda stadgats skall likväl icke hindra rannsaking och bestraffning av den som gjort sig skyldig till en handling eller underlåtenhet, som vid tidpunkten för dess begående var brottslig enligt de allmänna rättsprinciper, som erkännas av civiliserade stater. Enligt *art. 8* skall envar hava rätt till skydd för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens. Offentlig myndighet skall icke få störa åtnjutandet av denna rättighet, med undantag för vad som är stadgat i lag och i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till landets yttre säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välfärd, förebyggandet av oordning eller brott, hälsovården, skyddandet av sedligheten eller av andra personers fri- och rättigheter.

På motsvarande sätt föreskrives i *art. 9*, att envar skall äga rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt förklaras innefatta frihet att byta religion eller tro samt frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, andaktsövningar och iakttagande av religiösa sedvänjor. Envars frihet att utöva sin religion eller tro skall endast få underkastas sådana inskränkningar, som äro angivna i lag och som äro nödvändiga i ett demokratiskt samhälle med hänsyn till den allmänna säkerheten, upprätthållandet av allmän ordning, hälsovården eller skyddandet av sedligheten eller av andra personers fri- och rättigheter. I *art. 10* stadgas skydd för yttrandefriheten, vilken förklaras innefatta åsiktsfrihet samt frihet att mottaga och sprida uppgifter och tankar utan inblandning av offentlig myndighet och oberoende av territoriella gränser. Emellertid uttalas vidare i artikeln att, enär utövandet av de nämnda friheterna medför ansvar och skyldigheter, det må underkastas sådana formföreskrifter, villkor, inskränkningar eller straffpåföljder, som äro angivna i lag och i ett demokratiskt samhälle äro nödvändiga med hänsyn till statens säkerhet, den territoriella integriteten, den allmänna säkerheten, förebyggandet av oordning eller brott, hälsovården, skyddandet av sedligheten eller av annans goda namn och rykte eller rättigheter, förhindrandet av att förtroliga underrättelser spridas eller upprätthållandet av domstolarnas auktoritet och opartiskhet. I *art. 11* behandlas förenings- och församlingsfriheten, i det att här föreskrives, att envar skall äga rätt till frihet att deltaga i fredliga sammankomster och till föreningsfrihet, däri inbegripet rätten att bilda och ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen. Utövandet av dessa rättigheter skall icke få underkastas andra inskränkningar än sådana, som äro angivna i lag och i ett demokratiskt samhälle äro nödvändiga med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, förebyggandet av oordning eller brott, hälsovården, skyddandet av sedligheten eller av annans fri- och rättigheter. Artikeln skall likväl icke förhindra, att beträffande medlemmar av de väpnade styrkorna, polisen eller den statliga förvaltningen inskränkningar göras i de nu ifrågasvarande rättigheternas utövande. Uppräknandet av de rättigheter, som enligt konventionen skola skyddas, avslutas med *art. 12*, vari säges att giftasvuxna män och kvinnor skola äga rätt att ingå äktenskap och bilda familj i enlighet med de inhemska lagar, som reglera utövandet av denna rättighet.

Europarådets rådgivande församling har uttalat sig för att jämväl äganderätten, föräldrars rätt att uppfostra sina barn och medborgarnas politiska rättigheter skulle skyddas i konventionen. Vid sitt sammanträde i november 1950 har ministerkommittén uppdragit åt en särskild expertkommitté att utreda frågan om konventionens utvidgning i nu angivna hänseenden.

I *art. 13* föreskrives därefter, att envar, vars i konventionen angivna fri- och rättigheter kränkts, skall äga effektiv möjlighet att tala härå inför en inhemsk myndighet och detta även i det fall, att kränkningen förövat av ämbetsman i tjänsteutövning. *Art. 14* fastslår, att åtnjutandet av de i konventionen angivna fri- och rättigheterna skall tryggas utan åtskillnad av

något slag, såsom på grund av kön, ras, hudfärg, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationell eller social härkomst, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd eller ställning i övrigt. Enligt *art. 15* har fördragsslutande part under krig eller i annat allmänt nödläge, som hotar nationens existens, rätt att vidtaga åtgärder, som innebära avvikelser från konventionen i den utsträckning, som är oundgängligen erforderlig med hänsyn till situationens krav, och under förutsättning att åtgärderna icke strida mot landets övriga förpliktelser enligt den internationella rätten. Dock skola några inskränkningar icke få ske beträffande de rättigheter, som angivas i artiklarna 2 och 3, *art. 4*, såvitt gäller det däri stadgade förbudet mot slaveri, samt *art. 7*. I *art. 16* uttalas, att intet i artiklarna 10, 11 eller 14 får anses hindra de fördragsslutande parterna från att stadga inskränkningar i utlänningars politiska verksamhet. Under *art. 17* har upptagits ett stadgande av innehåll, att intet i konventionen får tolkas såsom medförande rätt för någon stat, grupp eller person att ägna sig åt verksamhet eller utföra handling, som syftar till att tillintetgöra någon av de fri- eller rättigheter, som angivits i konventionen, eller till att inskränka dem i större utsträckning än som däri medgivits. Vidare säges i *art. 18*, att de inskränkningar, som i konventionen medgivits beträffande de däri upptagna fri- och rättigheterna, icke må vidtagas annat än i de syften, med hänsyn till vilka de tillåtits.

I fråga om garantier för konventionens efterlevnad föreskrives i *art. 19*, att det skall upprättas dels en europeisk kommission för de mänskliga rättigheterna, dels ock en europeisk domstol för de mänskliga rättigheterna. Angående kommissionen meddelas därefter föreskrifter i *artiklarna 20—37*. Enligt *art. 20* skall kommissionen bestå av ledamöter till samma antal som de fördragsslutande parterna. Mer än en ledamot av kommissionen äger icke vara medborgare i en och samma stat. Angående tillsättandet av ledamöterna i kommissionen gäller enligt *art. 21*, att de skola väljas av Europarådets ministerkommitté med absolut majoritet och från en namnlista, som upprättas av den rådgivande församlingens presidium. Varje nationell grupp av ombud i församlingen skall föreslå tre kandidater, av vilka minst två skola vara av samma nationalitet som gruppen. I fråga om mandattiden gäller enligt *art. 22*, att kommissionens ledamöter skola väljas för en tid av sex år. Emellertid skall för sju av de ledamöter, som utses vid det första valet, mandattiden vara tre år, så att val vart tredje år kommer att förrättas till en del av platserna i kommissionen. I *art. 23* har fastslagits, att kommissionens ledamöter taga säte däri icke såsom regeringsombud utan i egenskap av enskilda personer. Angående anhängiggörandet av ärenden inför kommissionen gäller enligt *art. 24*, att fördragsslutande part genom Europarådets generalsekreterare kan till kommissionen hänskjuta påstående om kränkning av bestämmelserna i konventionen från annan fördragsslutande parts sida. Vidare föreskrives i *art. 25*, att kommissionen må mottaga till Europarådets generalsekreterare riktade framställningar från enskilda personer, icke-statliga organisationer eller grupper av enskilda, som påstå sig hava genom någon av de fördragsslutande parterna utsatts för kränk-

ning av någon i konventionen angiven rättighet. Som förutsättning för att kommissionen skall äga upptaga en dylik framställning har likväl uppställts, att den fördragsslutande part, mot vilken klagan riktas, förklarar sig erkänna kommissionens behörighet att mottaga framställningar av nu ifrågavarande slag samt att minst sex fördragsslutande parter äro bundna av sådana förklaringar. I *art. 26* föreskrives, att kommissionen äger upptaga ett ärende först sedan alla inhemska rättsmedel uttömts, samt icke senare än sex månader från den dag, då det slutliga beslutet meddelades. I *art. 27* stadgas, att en framställning enligt *art. 25* icke får av kommissionen upptagas, därest framställningen är anonym eller i det väsentliga innefattar samma yrkande som en framställning, vilken redan prövats av kommissionen eller redan hänskjutits till internationell undersökning eller reglering i annan form och vilken icke innehåller några nya relevanta upplysningar. Då en framställning upptages, skall kommissionen enligt *art. 28* till utrönande av de faktiska omständigheterna i fallet genomgå framställningen tillsammans med representanter för parterna samt, om det befinnes erforderligt, företaga en undersökning, vars effektiva genomförande de berörda staterna efter utbyte av synpunkter med kommissionen skola i erforderlig grad underlätta. Kommissionen skall vidare ställa sig till parternas förfogande i syfte att nå en uppgörelse i godo på grundval av respekterandet av de mänskliga rättigheterna sådana de definierats i konventionen. De nu angivna åliggandena skall kommissionen enligt *art. 29* fullgöra genom en underkommission bestående av sju ledamöter av kommissionen. Därest underkommissionen lyckas åvägabringa en uppgörelse i godo, skall den utarbeta en rapport, som skall tillställas de berörda staterna, ministerkommittén och Europarådets generalsekreterare för offentliggörande. Rapporten skall begränsas till en kort redogörelse för de faktiska omständigheterna och för den lösning som uppnåtts (*art. 30*). Om en lösning däremot icke kunnat uppnås, skall enligt *art. 31* kommissionen utarbeta en rapport rörande de faktiska omständigheterna i fallet samt angiva, huruvida kommissionen anser desamma innebära, att den ifrågavarande staten brutit mot sina förpliktelser enligt konventionen. Rapporten skall överlämnas till ministerkommittén, i samband varmed kommissionen äger framlägga de förslag som den anser lämpliga. Angående ministerkommitténs behandling av rapporten stadgas i *art. 32*, att, om ärendet icke inom tre månader från dagen för rapportens överlämnande hänskjutits till den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, ministerkommittén med två tredjedelars majoritet skall fastställa, huruvida kränkning av konventionen skett. I händelse denna fråga besvaras jakande, skall ministerkommittén föreskriva en frist, inom vilken den berörda staten har att vidtaga de åtgärder, som bliva erforderliga till följd av ministerkommitténs beslut. Därest staten i fråga icke inom den föreskrivna fristen vidtagit tillfredsställande åtgärder, skall ministerkommittén med två tredjedelars majoritet besluta, vilken verkan dess ursprungliga beslut skall erhålla, samt publicera kommissionens rapport. De fördragsslutande parterna förbinda sig att anse varje

beslut, som ministerkommittén fattar med tillämpning av det förut sagda, såsom för sig bindande.

Angående den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna ha bestämmelser meddelats i *artiklarna 38—56*. I *art. 38* stadgas, att domstolen skall vara sammansatt av domare till samma antal som Europarådets medlemmar samt att mer än en domare icke må vara medborgare i en och samma stat. I fråga om valet av domstolens ledamöter gäller enligt *art. 39*, att de skola väljas av den rådgivande församlingen med majoriteten av de röster, som avgivs på en lista över personer, vilka föreslås av Europarådets medlemmar. Varje medlemsstat skall härvid nämna tre kandidater, av vilka minst två skola vara medborgare i den förslagsställande staten. Angående kandidaternas kompetens föreskrives, att de skola äga hög moralisk standard samt att de antingen skola uppfylla de villkor som erfordras för utnämning till högre domarebefattningar eller vara rättslärde av erkänd kompetens. I vad gäller mandattiden skola domstolens ledamöter enligt *art. 40* väljas för en tid av nio år med den inskränkning, som vid det första valet följer därav, att i fortsättningen vart tredje år skall förrättas val till en del av platserna i domstolen. Domstolens ledamöter skola icke vara heltidsavlönade utan skola enligt *art. 42* för varje tjänstgöringsdag erhålla en ersättning som bestämmes av ministerkommittén. Vid handläggningen av mål, som hänskjutits till domstolen, skall denna enligt *art. 43* bestå av en avdelning, sammansatt av sju domare. Självskrivna ledamot av avdelningen skall beträffande varje stat, som är part i målet, vara den domare, som är medborgare i staten, eller, i brist på sådan domare, en person vilken staten utser att taga säte som domare. Övriga domare skola utväljas genom lottdragning, innan målet börjar handläggas. Enligt *art. 44* gäller, att endast de fördragsslutande parterna och den förut omnämnda kommissionen äga hänskjuta ett mål till domstolen. I *art. 45* har föreskrivits, att domstolens behörighet omfattar alla tvister rörande tolkningen och tillämpningen av konventionen, vilka de fördragsslutande parterna eller kommissionen hänskjuter till domstolen i enlighet med bestämmelserna i *art. 48*. Enligt *art. 46* må envar av de fördragsslutande parterna när som helst förklara sig erkänna, att i alla frågor angående tolkning och tillämpning av konventionen domstolens jurisdiktion är för parten tvingande i och för sig och utan särskild överenskommelse. I *art. 47* stadgas, att mål ej må hänskjutas till domstolen annat än efter det att kommissionen fastställt att det icke lyckats nå en uppgörelse i godo, samt inom den i *art. 32* föreskrivna fristen av tre månader. Enligt *art. 48* gäller som förutsättning för att ett mål skall kunna hänskjutas till domstolen, att de stater, om vilka fråga är, obligatoriskt äro underkastade domstolens jurisdiktion eller samtyckt till att detta särskilda mål skall hänskjutas till domstolen. Under nu angivna betingelser kan ett mål hänskjutas till domstolen genom a) kommissionen; b) fördragsslutande part, vars medborgare uppges vara förfördelad; c) fördragsslutande part, som hänskjutit fallet till kommissionen; samt d) fördragsslutande part, mot vilken klagomålet riktats. Enligt *art. 49* skall i händelse av tvist rörande

domstolens behörighet frågan härom avgöras genom beslut av domstolen. I fråga om domstolens utslag har i *art. 50* stadgats att, därest domstolen finner att beslut eller åtgärd av någon rättslig myndighet eller annan myndighet hos någon fördragsslutande part helt eller delvis står i strid mot de förpliktelser som härröra ur konventionen och därest sagda parts inhemska rätt endast till en del medgiver att gottgörelse lämnas för beslutets eller åtgärdens verkningar, domstolens utslag, om så befinnes nödvändigt, skall tillerkänna den förfördelade parten skälig gottgörelse. I *art. 52* föreskrives, att domstolens utslag är slutgiltigt, och enligt *art. 53* förbinda sig de fördragsslutande parterna att efterkomma domstolens utslag i alla de mål i vilka de äro parter. I *art. 56* stadgas, att det första valet av domstolens ledamöter skall äga rum först sedan de förklaringar av de fördragsslutande parterna, som omnämnas i *art. 46*, uppnått ett antal av åtta. Intet mål skall kunna hänskjutas till domstolen före nämnda val.

Det sista avsnittet av konventionen omfattar *artiklarna 57—66*. I *art. 57* har föreskrivits, att på anmodan av Europarådets generalsekreterare varje fördragsslutande part skall tillhandahålla upplysningar om det sätt på vilket dess inhemska lagstiftning säkerställer ett effektivt efterlevande av bestämmelserna i konventionen. Enligt *art. 58* skola kommissionens och domstolens utgifter bestridas av Europarådet. Genom *art. 59* tillerkännes kommissionens och domstolens ledamöter privilegier och immunitet i likhet med Europarådets funktionärer. I *art. 60* stadgas, att intet i konventionen må tolkas som en begränsning eller inskränkning av någon av de mänskliga rättigheter eller grundläggande friheter, vilka må vara garanterade i de fördragsslutande parternas lagar eller i någon annan konvention, vari de äro parter. I fråga om behörigt forum för tvister rörande konventionen, innehåller *art. 62*, att de fördragsslutande parterna, utom i händelse av särskild överenskommelse, ömsesidigt avstå från att begagna sig av fördrag, konventioner, eller deklARATIONER, som äro gällande mellan dem, för att genom ansökan hänskjuta en tvist, som uppstår rörande tolkningen eller tillämpningen av konventionen, till reglering i annan ordning än som stadgas däri. Enligt *art. 63* skall en stat vid sin ratificering av konventionen eller när som helst senare genom notifikation till Europarådets generalsekreterare kunna förklara, att konventionen skall tillämpas på alla eller något av de territorier, för vilkas internationella förbindelser staten i fråga svarar. Inom dylika territorier skola likväl konventionens bestämmelser tillämpas med hänsyn till vad de lokala förhållandena kräva. Vid undertecknandet av konventionen eller vid deponerandet av sitt ratifikationsinstrument skall en stat enligt *art. 64*, kunna göra förbehåll med avseende på någon särskild bestämmelse i konventionen, i den mån lagstadgande, som då äger giltighet inom statens territorium, icke överensstämmer med bestämmelsen i fråga. Förbehåll av allmän karaktär skola däremot icke vara tillåtna. Uppsägning av konventionen får enligt *art. 65* icke ske annat än efter utgången av fem år från dagen för konventionens ikraftträdande. Enligt *art. 66* är konventionen öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater. Den skall

ratificeras och skall träda i kraft, då tio ratifikationsinstrument blivit deponerade hos Europarådets generalsekreterare.

Departementschefen.

Den konvention angående skydd för de mänskliga rättigheterna, varom nu är fråga, har tillkommit för att förverkliga önskemål, vilka kommit till uttryck såväl vid utarbetandet av Europarådets stadga som sedermera inom denna organisations rådgivande församling. I en tid, som bevitnat hur de mänskliga rättigheterna förtrampats i förut okänd omfattning, har det för Europarådets medlemsstater framstått såsom angeläget att i en högtidlig form fastställa den uppfattning av de mänskliga rättigheterna, som är en del av deras gemensamma kulturarv, samtidigt som man genom att låta detta ske i formen av en konvention velat låta dessa rättigheter bliva omgärdade av ett rättsligt skydd. Givetvis bör även Sverige lämna sin medverkan härtill.

En granskning av de i konventionen upptagna rättigheterna ger vid handen, att det i beskrivningen av desamma icke lär möta något hinder för Sverige att ansluta sig till konventionen. Vad i *art. 2* uttalas om att envars rätt till livet skall skyddas genom lag täckes sålunda av den svenska strafflagens bestämmelser om straff för mord och dråp m. m. Det i *art. 3* upptagna stadgandet, att ingen må utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning står i full samklang med rättegångsbalken och lagstiftningen om straffverkställighet. Förbudet mot slaveri och trældom i *art. 4* är täckt av bestämmelserna i 15 kap. strafflagen. Det i samma artikel upptagna förbudet mot tvångsarbete annat än i vissa uppräknade fall ger heller icke anledning till några betänkligheter, eftersom de medgivna undantagsfallen täcka alla de situationer, i vilka arbetstväng kan förekomma enligt svensk lag. Den i *art. 5* garanterade rätten till frihet och personlig säkerhet är skyddad genom § 16 regeringsformen. Några andra fall av frihetsberövande än de, som äro tillåtna enligt artikeln, finnas icke enligt svensk lag. Vad i artikeln säges därom, att envar, som arresteras, skall underrättas om anklagelsen mot honom, samt om att den arresterade ofördröjligen skall ställas inför domstol, motsvaras av bestämmelserna i rättegångsbalken. Den i artikeln vidare upptagna föreskriften att envar, som berövas friheten genom arrestering eller eljest, skall äga rätt att inför domstol påfordra, att lagligheten av frihetsberövandet snabbt må prövas, är för straffprocessens del täckt av rättegångsbalkens föreskrifter. Beträffande de övriga fall av frihetsberövande, vilka här kunna komma i fråga, gäller att det för vederbörande städse finnes en möjlighet att få frågan om frihetsberövandet omprövad. Även om de organ, vilka handhava denna prövning för närvarande icke alla äro att beteckna såsom domstolar i den betydelse ordet har i det svenska författningsspråket, t. ex. sinnessjuknämnden, får dock anses att det förfarande, som här föreskrivits, motsvarar vad som i konventionen åsyftas. I artikeln föreskrives slutligen, att den som utsatts för arrestering eller annat frihetsberövande i strid mot

artikelns bestämmelser, skall äga rätt till skadestånd. I anledning härav må till en början hänvisas till lagen den 13 april 1945 om ersättning i vissa fall åt oskyldigt häktade och dömda. Vidare må framhållas att, därest olagligt frihetsberövande skulle äga rum i andra sammanhang än straffprocessuella, möjlighet gives att föra ersättningstalan mot den befattningshavare, som är ansvarig för det oriktiga frihetsberövandet. Bestämmelserna i *art. 6* om rättegångsgarantierna äro i full utsträckning täckta av rättegångsbalcken. Den i *art. 7* upptagna grundsatsen, att ingen må fällas till ansvar för någon gärning, som vid tidpunkten för dess begående icke utgjorde ett brott, ävensom att högre straff icke må utmätas än som var tillämpligt vid tidpunkten för gärningens begående, svarar fullt ut mot den svenska strafflagens ståndpunkt sådan denna kommit till uttryck i 5 § strafflagens promulgationsförordning. Det i *art. 8* stadgade skyddet för envars privat- och familjeliv, hans hem och hans korrespondens täckes av bestämmelserna i 15 kap. strafflagen om straff för brott mot hemfrid och brevhemlighet. De ingrepp i åtnjutandet av nu ifrågavarande rättigheter, som kunna förekomma från myndigheternas sida, sträcka sig i vårt land icke längre än som i artikeln medgivas. I fråga om skyddet för religionsfriheten i *art. 9* förhåller det sig däremot sålunda, att den nuvarande svenska lagstiftningen icke medger så stort mått av religionsfrihet, som i konventionen förutsättes. Bl. a. medger den ännu gällande dissenterförordningen av 1873 icke utträde ur svenska kyrkan annat än för den som inträder i något visst annat kristet trossamfund. Enligt det förslag till religionsfrihetslag m. m., som genom propositionen nr 100 avlåtits till årets riksdag, bortfalla emellertid de ännu gällande inskränkningarna i religionsfriheten. Därest ifrågavarande förslag blir upphöjt till lag, kommer följaktligen icke i nu ifrågavarande hänseende att möta något hinder för Sveriges anslutning till konventionen. Skulle åter förslaget icke vinna riksdagens bifall, lär ratifikation av konventionen för Sveriges del böra ske under förbehåll för vår alltjämt gällande äldre religionsfrihetslagstiftning, på sätt *art. 64* i konventionen medger. Den i *art. 10* innefattade beskrivningen av yttrandefriheten överensstämmer i vad gäller spridandet av tryckta skrifter med den svenska tryckfrihetslagstiftningen. Icke heller i övrigt möter i vad avser denna artikel något hinder för att Sverige ansluter sig till konventionen. Även det i *art. 11* stadgade skyddet för förenings- och församlingsfriheten har motsvarighet i den svenska rätten. I sådant hänseende må bl. a. erinras om lagen den 11 september 1936 om förenings- och förhandlingsrätt samt om de i 13 § ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868 innefattade föreskrifterna om bl. a. hållande av allmänt föredrag. Att även den i *art. 12* upptagna rätten för giftasvuxna män och kvinnor att ingå äktenskap och bilda familj är erkänd i Sverige kräver intet särskilt påpekande. Icke heller innehållet i *art. 13* strider mot den i Sverige gällande ordningen. Då det i denna artikel föreskrives, att envar, vars i konventionen angivna fri- och rättigheter kränkts, skall äga effektiv möjlighet att tala härå inför inhemsk myndighet och detta även i det fall, att kränkningen förövats av ämbets-

man i tjänsteutövning, må hänvisas till den svenska justitieombudsmans- och militieombudsmansinstitutionen, som tillkommit just för att tillgodose de synpunkter som här äro i fråga. Tydligt är vidare, att även det i *art. 14* stadgade förbudet för diskrimination i fråga om åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna på grund av kön, ras, hudfärg, spåk, religion, politisk eller annan åskådning, nationell eller social härkomst, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd eller ställning i övrigt står i överensstämmelse med den svenska rättsordningen. Att utlänningar, som uppehålla sig här i landet, kunna åläggas begränsningar i fråga om rätten att driva politisk verksamhet har täckning i *art. 16*. Denna artikel torde kunna åberopas även i vad gäller det förhållandet att endast svenska medborgare kunna vara ansvariga utgivare av periodiska skrifter.

Vid bedömningen av de i *artiklarna 19—56* innefattade stadgandena angående tryggandet av konventionens efterlevnad är att märka, att konventionen icke i främsta rummet ålägger de fördragsslutande staterna förpliktelser med avseende på deras handlande i förhållande till varandra eller till varandras medborgare utan i förhållande till deras egna undersåtar. Detta förhållande, varigenom konventionen skiljer sig från konventioner i allmänhet, är tydligen ägnat att inverka både på frågan om vem som skall kunna påkalla prövning av huruvida konventionen blivit kränkt och på frågan hur prövningen skall vara anordnad.

Enligt konventionen skall till en början upprättas ett obligatoriskt organ för övervakning av konventionens efterlevnad, nämligen den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna. Kommissionen, vars ledamöter skola utses av Europarådets ministerkommitté efter förslag från de olika nationella grupperna av ombud i den rådgivande församlingen, skall i första hand vara behörig att upptaga anmälningar av en fördragsslutande part mot en annan för kränkning av konventionen. Därest en sådan anmälan göres, skall kommissionen sörja för utredning av saksammanhanget och söka åstadkomma en uppgörelse i godo. Om detta icke lyckas, skall kommissionen avgiva rapport till ministerkommittén. Denna fastställer därefter med två tredjedelars majoritet, huruvida kränkning av konventionen skett. Därest kränkning av konventionen konstateras, utsätter ministerkommittén en frist, inom vilken den berörda staten har att vidtaga de åtgärder, som bliva erforderliga till följd av ministerkommitténs beslut. Om sådana åtgärder icke vidtagits före fristens utgång, skall ministerkommittén med två tredjedelars majoritet besluta, vilken verkan dess ursprungliga beslut skall erhålla. Det sålunda slutligt fattade beslutet blir bindande för den berörda staten (*art. 32*). Mot den sålunda stadgade proceduren synas några invändningar icke kunna göras. Att i slutstadiet ministerkommitténs beslut blir bindande får ses i belysning av att enligt *art. 62* de fördragsslutande parterna avstå från att vid tvist rörande konventionens tolkning eller tillämpning åberopa eljest mellan dem gällande fördrag, konventioner eller deklarationer för att ävägabringa en reglering av tvisten, t. ex. genom Haag-domstolen eller genom skiljedomsförfarande.

Emellertid föreskriver vidare konventionen i *art. 25*, att den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna skall kunna upptaga anmälningar även från enskilda personer, icke-statliga organisationer eller grupper av enskilda, som påstå sig ha blivit offer för kränkning av konventionen från någon fördragsslutande stats sida. Förfarandet inför kommissionen och senare blir därefter analogt med det förut beskrivna. Förutsättning för kommissionens behörighet att upptaga en dylik anmälan är emellertid, att den stat, mot vilken anmälan är riktad, genom en särskild förklaring erkänt kommissionens behörighet att mottaga dylika framställningar, varjämte erfordras, att minst sex av de fördragsslutande staterna äro bundna av förklaringar av nu ifrågavarande innehåll. Fråga uppkommer alltså, huruvida Sverige vid en eventuell ratifikation av konventionen skall låta ratifikationen åtföljas av en förklaring av nu förevarande slag. Det kan visserligen sägas, att en rätt för enskilda personer och organisationer att inkomma med framställningar till kommissionen skulle kunna låna sig till missbruk i propagandistiskt syfte. Ett skydd häremot innefattas emellertid i *art. 27*, som bl. a. föreskriver att kommissionen skall avvisa framställning, som kommissionen anser vara uppenbarligen ogrundad eller utgöra ett missbruk av rätten att göra framställning. Vidare må framhållas att, eftersom konventionen, på sätt förut sagts, i främsta rummet ålägger staterna förpliktelser med avseende på deras förhållande till sina egna medborgare, konventionens efterlevnad icke synes kunna effektivt garanteras, om icke de enskilda tillförsäkras någon form av talerätt vid kränkningar av konventionen. Det är nämligen långtifrån säkert att det, för det fall att en stat kränker sina medborgares mänskliga rättigheter, skall finnas någon annan stat, som är beredd att med anledning härav framställa en anklagelse mot den förra staten. Utifrån nu angivna överväganden finner jag, att Sverige bör låta en ratifikation av konventionen åtföljas av en förklaring enligt *art. 25* om att Sverige erkänner kommissionens behörighet att upptaga framställningar från enskilda personer, icke-statliga organisationer och grupper av enskilda.

Vid sidan av kommissionen skall enligt konventionen inrättas även en europeisk domstol för de mänskliga rättigheterna, inför vilken tvister skola kunna bringas, sedan kommissionen fastställt, att det icke lyckats att nå en uppgörelse i godo. Denna domstol skall dock endast bli behörig i förhållande till fördragsslutande stater, som genom särskilda förklaringar underställt sig domstolens jurisdiktion (*artiklarna 46 och 48*). Domstolen skall vidare icke upprättas, förrän åtta fördragsslutande stater avgivit förklaring om att de i alla frågor angående tolkning och tillämpning av konventionen underkasta sig domstolen (*art. 56*). Innan erfarenheten visat, att det vid sidan av kommissionen finnes ett praktiskt behov av domstolen, finner jag icke, att Sverige bör avgiva någon förklaring av sistnämnda slag.

Under återopande av det sålunda anförda får jag föreslå, att Europarådets här bilagda konvention av den 4 november angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna måtte föreläggas riksdagen och hemställer alltså

att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att godkänna, att Sverige ansluter sig till konventionen ävensom att Sverige därvid enligt artikel 25 i konventionen förklarar sig erkänna den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna såsom behörig att mottaga framställningar från enskilda personer, icke-statliga organisationer och grupper av enskilda, som påstå sig hava genom någon av de höga fördragsslutande parterna utsatts för kränkning av någon av de i konventionen angivna rättigheterna.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sture Johansson.

**Convention
for the Protection of
Human Rights and
Fundamental
Freedoms**

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering the Universal Declaration of Human Rights proclaimed by the General Assembly of the United Nations on 10th December 1948;

Considering that this Declaration aims at securing the universal and effective recognition and observance of the Rights therein declared;

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its Members and that one of the methods by which that aim is to be pursued is the maintenance and further realisation of Human Rights and Fundamental Freedoms;

Reaffirming their profound belief in those Fundamental Freedoms which are the foundation of justice and peace in the world and are best maintained on the one hand by an effective political democracy and on the other by a common understanding and observance of the Human Rights upon which they depend;

**Convention
de sauvegarde des Droits
de l'homme et des
libertés fonda-
mentales**

Les Gouvernements signataires, Membres du Conseil de l'Europe,

Considérant la Déclaration Universelle des Droits de l'homme, proclamée par l'Assemblée Générale des Nations Unies le 10 décembre 1948;

Considérant que cette Déclaration tend à assurer la reconnaissance et l'application universelles et effectives des droits qui y sont énoncés;

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses Membres, et que l'un des moyens d'atteindre ce but est la sauvegarde et le développement des Droits de l'homme et des libertés fondamentales;

Réaffirmant leur profond attachement à ces libertés fondamentales qui constituent les assises mêmes de la justice et de la paix dans le monde et dont le maintien repose essentiellement sur un régime politique véritablement démocratique, d'une part, et, d'autre part, sur une conception commune et un commun respect des Droits de l'homme dont ils se réclament;

**Konvention
angående skydd för de
mänskliga rättigheterna
och de grundläggande
friheterna.**

Undertecknade regeringar, vilka äro medlemmar av Europarådet hava,

i betraktande av att Förenta Nationernas generalförsamling den 10 december 1948 proklamerat en universell förklaring om de mänskliga rättigheterna,

i betraktande av att denna förklaring syftar till att trygga universellt och verksamt erkännande och iakttagande av de rättigheter, som däri angivits,

i betraktande av att Europarådets syfte är att uppnå fastare enhet mellan dess medlemmar och att ett av medlen att fullfölja detta syfte är vidmakthållandet och utvecklandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

i ändamål att bekräfta sin djupa tro på de grundläggande friheterna, vilka utgöra själva grundvalen för rättvisa och fred i världen och som bäst vidmakthållas å ena sidan genom verklig politisk demokrati samt, å den andra, genom samfällighet i uppfattningen och respekterandet av de mänskliga rättigheterna, till vilka de bekänna sig,

Being resolved, as the Governments of European countries which are like-minded and have a common heritage of political traditions, ideals, freedom and the rule of law, to take the first steps for the collective enforcement of certain of the Rights stated in the Universal Declaration;

Have agreed as follows:

Article 1.

The High Contracting Parties shall secure to everyone within their jurisdiction the rights and freedoms defined in Section I of this Convention.

SECTION I.

Article 2.

(1) Everyone's right to life shall be protected by law. No one shall be deprived of his life intentionally save in the execution of a sentence of a court following his conviction of a crime for which this penalty is provided by law.

(2) Deprivation of life shall not be regarded as inflicted in contravention of this Article when it results from the use of force which is no more than absolutely necessary:

(a) in defence of any person from unlawful violence;

(b) in order to effect a lawful arrest or to prevent the escape of a person lawfully detained;

Résolus, en tant que gouvernements d'Etats européens animés d'un même esprit et possédant un patrimoine commun d'idéal et de traditions politiques, de respect de la liberté et de prééminence du droit, à prendre les premières mesures propres à assurer la garantie collective de certains des droits énoncés dans la Déclaration Universelle; Sont convenus de ce qui suit:

Article 1.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent à toute personne relevant de leur juridiction les droits et libertés définis au Titre I de la présente Convention.

TITRE I.

Article 2.

1. Le droit de toute personne à la vie est protégé par la loi. La mort ne peut être infligée à quiconque intentionnellement, sauf en exécution d'une sentence capitale prononcée par un tribunal au cas où le délit est puni de cette peine par la loi.

2. La mort n'est pas considérée comme infligée en violation de cet article dans les cas où elle résulterait d'un recours à la force rendu absolument nécessaire:

a) pour assurer la défense de toute personne contre la violence illégale;

b) pour effectuer une arrestation régulière ou pour empêcher l'évasion d'une personne régulièrement détenue;

samt i egenskap av regeringar i europeiska stater, vilka besjålas av samma anda och äga ett gemensamt arv i sina ideal, sina politiska traditioner, sin frihet och sin rättsordning, beslutna att vidtaga de första åtgärderna ägnade att universellt säkerställa vissa av de rättigheter, som angivits i den universella deklARATIONEN, överenskommit som följer:

Artikel 1.

De höga fördragsslutande parterna skola garantera envar, som befinner sig under deras jurisdiktion, de fri- och rättigheter, som angivas i avdelning I av denna konvention.

AVDELNING I.

Artikel 2.

1. Envars rätt till livet skall skyddas genom lag. Ingen skall avsiktligt bli berövad livet utom till verkställande av domstols dom i fall då han dömts för brott, som enligt lagen är belagt med sådant straff.

2. Berövande av livet skall icke anses hava skett i strid mot denna artikel, när det är en följd av våld, som var absolut nödvändigt

a) för att försvara någon mot olaglig våldsgärning;

b) för att verkställa laglig arrestering eller för att hindra någon som lagligen är berövad sin frihet att undkomma;

(c) in action lawfully taken for the purpose of quelling a riot or insurrection.

Article 3.

No one shall be subjected to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 4.

(1) No one shall be held in slavery or servitude.

(2) No one shall be required to perform forced or compulsory labour.

(3) For the purpose of this Article the term »forced or compulsory labour» shall not include:

(a) any work required to be done in the ordinary course of detention imposed according to the provisions of Article 5 of this Convention or during conditional release from such detention;

(b) any service of a military character or, in case of conscientious objectors in countries where they are recognised, service exacted instead of compulsory military service;

(c) any service exacted in case of an emergency or calamity threatening the life or well-being of the community;

(d) any work or service which forms part of normal civic obligations.

Article 5.

(1) Everyone has the right to liberty and security of person.

c) pour réprimer, conformément à la loi, une émeute ou une insurrection.

Article 3.

Nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Article 4.

1. Nul ne peut être tenu en esclavage ni en servitude.

2. Nul ne peut être astreint à accomplir un travail forcé ou obligatoire.

3. N'est pas considéré comme »travail forcé ou obligatoire» au sens du présent article:

a) tout travail requis normalement d'une personne soumise à la détention dans les conditions prévues par l'article 5 de la présente Convention, ou durant sa mise en liberté conditionnelle;

b) tout service de caractère militaire ou, dans le cas d'objecteurs de conscience dans les pays où l'objection de conscience est reconnue comme légitime, à un autre service à la place du service militaire obligatoire;

c) tout service requis dans le cas de crises ou de calamités qui menacent la vie ou le bien-être de la communauté;

d) tout travail ou service formant partie des obligations civiles normales.

Article 5.

1. Toute personne a droit à la liberté et à la sûreté. Nul ne peut être

c) vid lagligen vidtagna åtgärd till stävjande av upplopp eller uppror.

Artikel 3.

Ingen må utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Artikel 4.

1. Ingen må hållas i slaveri eller tråldom.

2. Ingen må nödgas att utföra tvångsarbete eller eljest honom påtvingat arbete.

3. Med tvångsarbete eller påtvingat arbete enligt denna artikel förstås icke:

a) arbete som regelmässigt utkräves av den som är underkastad frihetsförlust i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 av denna konvention eller som är villkorligt frigiven;

b) tjänstgöring av militär art eller, i länder varest samvetsbetänkligheter mot sådan beaktas, tjänstgöring som i hithörande fall utkräves i stället för militär värnpliktstjänstgöring;

c) tjänstgöring som utkräves, då nödläge eller olycka hotar samhällets existens eller välfärd;

d) arbete eller tjänstgöring som ingår i de normala medborgerliga skyldigheterna.

Artikel 5.

1. Envar har rätt till frihet och personlig säkerhet.

No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure prescribed by law:

(a) the lawful detention of a person after conviction by a competent court;

(b) the lawful arrest or detention of a person for non-compliance with the lawful order of a court or in order to secure the fulfilment of any obligation prescribed by law;

(c) the lawful arrest or detention of a person effected for the purpose of bringing him before the competent legal authority on reasonable suspicion of having committed an offence or when it is reasonably considered necessary to prevent his committing an offence or fleeing after having done so;

(d) the detention of a minor by lawful order for the purpose of educational supervision or his lawful detention for the purpose of bringing him before the competent legal authority;

(e) the lawful detention of persons for the prevention of the spreading of infectious diseases, of persons of unsound mind, alcoholics or drug addicts or vagrants;

(f) the lawful arrest or detention of a person to prevent his effecting an unauthorised entry into the country or of a person

privé de sa liberté, sauf dans les cas suivants et selon les voies légales:

a) s'il est détenu régulièrement après condamnation par un tribunal compétent;

b) s'il a fait l'objet d'une arrestation ou d'une détention régulières pour insoumission à une ordonnance rendue, conformément à la loi, par un tribunal ou en vue de garantir l'exécution d'une obligation prescrite par la loi;

c) s'il a été arrêté et détenu en vue d'être conduit devant l'autorité judiciaire compétente, lorsqu'il y a des raisons plausibles de soupçonner qu'il a commis une infraction ou qu'il y a des motifs raisonnables de croire à la nécessité de l'empêcher de commettre une infraction ou de s'enfuir après l'accomplissement de celle-ci;

d) s'il s'agit de la détention régulière d'un mineur, décidée pour son éducation surveillée ou de sa détention régulière, afin de le traduire devant l'autorité compétente;

e) s'il s'agit de la détention régulière d'une personne susceptible de propager une maladie contagieuse, d'un aliéné, d'un alcoolique, d'un toxicomane ou d'un vagabond;

f) s'il s'agit de l'arrestation ou de la détention régulières d'une personne pour l'empêcher de pénétrer irrégulièrement dans

Ingen må berövas sin frihet utom i följande fall och i den ordning som lagen föreskriver:

a) då någon lagligen är berövad sin frihet efter fällande dom av vederbörlig domstol;

b) då någon lagligen är arresterad eller eljest berövad sin frihet antingen med anledning av att han underlåtit att uppfylla domstols lagligen givna föreläggande eller i ändamål att uppnå fullgörande av någon i lag föreskriven skyldighet;

c) då någon lagligen är arresterad eller eljest berövad sin frihet för att ställas inför vederbörlig rättslig myndighet såsom skäligen misstänkt för att ha förövat brott, eller när det skäligen anses nödvändigt att förhindra honom att begå ett brott eller att undkomma efter att ha gjort detta;

d) då en underårig i laga ordning är berövad sin frihet för att undergå skyddsuffostran eller för att inställas inför vederbörlig rättslig myndighet;

e) då någon lagligen är berövad sin frihet till förhindrande av spridning av smittosam sjukdom eller emedan han är sinnessjuk, alkoholist, hemfallen åt missbruk av droger eller lösdrivare;

f) då någon lagligen är arresterad eller eljest berövad sin frihet till förhindrande av att han obehörigen inkommer i lan-

against whom action is being taken with a view to deportation or extradition.

(2) Everyone who is arrested shall be informed promptly, in a language which he understands, of the reasons for his arrest and of any charge against him.

(3) Everyone arrested or detained in accordance with the provisions of paragraph 1 (c) of this Article shall be brought promptly before a judge or other officer authorised by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release pending trial. Release may be conditioned by guarantees to appear for trial.

(4) Everyone who is deprived of his liberty by arrest or detention shall be entitled to take proceedings by which the lawfulness of his detention shall be decided speedily by a court and his release ordered if the detention is not lawful.

(5) Everyone who has been the victim of arrest or detention in contravention of the provisions of this Article shall have an enforceable right to compensation.

Article 6.

(1) In the determination of his civil rights and obligations or of any criminal charge against him, everyone is entitled to a fair and public hearing

le territoire, ou contre laquelle une procédure d'expulsion ou d'extradition est en cours.

2. Toute personne arrêtée doit être informée, dans le plus court délai et dans une langue qu'elle comprend, des raisons de son arrestation et de toute accusation portée contre elle.

3. Toute personne arrêtée ou détenue, dans les conditions prévues au paragraphe 1 c) du présent article, doit être aussitôt traduite devant un juge ou un autre magistrat habilité par la loi à exercer des fonctions judiciaires et a le droit d'être jugée dans un délai raisonnable, ou libérée pendant la procédure. La mise en liberté peut être subordonnée à une garantie assurant la comparation de l'intéressé à l'audience.

4. Toute personne privée de sa liberté par arrestation ou détention a le droit d'introduire un recours devant un tribunal, afin qu'il statue à bref délai sur la légalité de sa détention et ordonne sa libération si la détention est illégale.

5. Toute personne victime d'une arrestation ou d'une détention dans des conditions contraires aux dispositions de cet article a droit à réparation.

Article 6.

1. Toute personne a droit à ce que sa cause soit entendue équitablement, publiquement et dans un délai raisonnable, par un tribunal indépen-

det eller som ett led i förfarande för hans utvisning eller utlämnande.

2. Envar, som arresteras, skall snarast möjligt och på ett språk, som han förstår, underrättas om skälen för åtgärden och om varje anklagelse mot honom.

3. Envar, som är arresterad eller berövad sin frihet i enlighet med vad under 1. c) sagts, skall ofördröjligen ställas inför domare eller annan ämbetsman, som enligt lag beklätts med domsmakt, och skall vara berättigad till rättegång inom skäligen tid eller till frigivning i avvaktan på rättegång. För frigivning må krävas borgen för att vederbörande inställer sig till rättegången.

4. Envar, som berövas sin frihet genom arrestering eller eljest, skall äga rätt att inför domstol påfordra, att lagligheten av frihetsberövandet snabbt må prövas samt hans frigivning beslutas, om åtgärden icke är laglig.

5. Envar, som utsatts för arrestering eller annat frihetsberövande i strid mot bestämmelserna i denna artikel, skall äga rätt till skadestånd.

Artikel 6.

1. Envar skall, när det gäller att pröva hans civila rättigheter och skyldigheter eller anklagelse mot honom för brott, vara berättigad till opartisk

within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law. Judgment shall be pronounced publicly but the press and public may be excluded from all or part of the trial in the interests of morals, public order or national security in a democratic society, where the interests of juveniles or the protection of the private life of the parties so require, or to the extent strictly necessary in the opinion of the court in special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice.

(2) Everyone charged with a criminal offence shall be presumed innocent until proved guilty according to law.

(3) Everyone charged with a criminal offence has the following minimum rights:

(a) to be informed promptly, in a language which he understands and in detail, of the nature and cause of the accusation against him;

(b) to have adequate time and facilities for the preparation of his defence;

(c) to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing or, if he has not

dant et impartial, établi par la loi, qui décidera, soit des contestations sur ses droits et obligations de caractère civil, soit du bien-fondé de toute accusation en matière pénale dirigée contre elle. Le jugement doit être rendu publiquement, mais l'accès de la salle d'audience peut être interdit à la presse et au public pendant la totalité ou une partie du procès dans l'intérêt de la moralité, de l'ordre public ou de la sécurité nationale dans une société démocratique, lorsque les intérêts des mineurs ou la protection de la vie privée des parties au procès l'exigent, ou dans la mesure jugée strictement nécessaire par le tribunal, lorsque dans des circonstances spéciales la publicité serait de nature à porter atteinte aux intérêts de la justice.

2. Toute personne accusée d'une infraction est présumée innocente jusqu'à ce que sa culpabilité ait été légalement établie.

3. Tout accusé a droit notamment à:

a) être informé, dans le plus court délai, dans une langue qu'il comprend et d'une manière détaillée, de la nature et de la cause de l'accusation portée contre lui;

b) disposer du temps et des facilités nécessaires à la préparation de sa défense;

c) se défendre lui-même ou avoir l'assistance d'un défenseur de son choix et, s'il n'a pas les moyens de

och offentlig rättegång inom skäligen tid och inför en oavhängig och opartisk domstol, som upprättats enligt lag. Domen skall avkunnas offentligt, men pressen och allmänheten må utestängas från rättegången eller en del därav av hänsyn till sedligheten, den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten i ett demokratiskt samhälle, eller då hänsyn till minderåriga eller till parternas privatlivs helgd så kräva eller, i den mån domstolen så finner strängt nödvändigt, i fall då på grund av särskilda omständigheter offentlighet skulle lända till skada för rättvisans intresse.

2. Envar, som blivit anklagad för brottslig gärning, skall betraktas som oskyldig intill dess hans skuld lagligen fastställts.

3. Envar, som blivit anklagad för brottslig gärning, skall åga följande minimirättigheter:

a) att ofördröjligen på ett språk, som han förstår, och i detalj bliva underrättad om innebörden av och orsaken till anklagelsen mot honom;

b) att åtnjuta tillräcklig tid och möjlighet att förbereda sitt försvar;

c) att försvara sig personligen eller genom rättegångsbiträde, som han själv utsett, eller att, i fall

sufficient means to pay for legal assistance, to be given it free when the interests of justice so require;

(d) to examine or have examined witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;

(e) to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court.

Article 7.

(1) No one shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence under national or international law at the time when it was committed. Nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time the criminal offence was committed.

(2) This Article shall not prejudice the trial and punishment of any person for any act or omission which, at the time when it was committed, was criminal according to the general principles of law recognised by civilised nations.

Article 8.

(1) Everyone has the right to respect for his private and family life, his home and his correspondence.

rémunérer un défenseur, pouvoir être assisté gratuitement par un avocat d'office, lorsque les intérêts de la justice l'exigent;

d) interroger ou faire interroger les témoins à charge et obtenir la convocation et l'interrogation des témoins à décharge dans les mêmes conditions que les témoins à charge;

e) se faire assister gratuitement d'un interprète, s'il ne comprend pas ou ne parle pas la langue employée à l'audience.

Article 7.

1. Nul ne peut être condamné pour une action ou une omission qui, au moment où elle a été commise, ne constituait pas une infraction d'après le droit national ou international. De même il n'est infligé aucune peine plus forte que celle qui était applicable au moment où l'infraction a été commise.

2. Le présent article ne portera pas atteinte au jugement et à la punition d'une personne coupable d'une action ou d'une omission qui, au moment où elle a été commise, était criminelle d'après les principes généraux de droit reconnus par les nations civilisées.

Article 8.

1. Toute personne a droit au respect de sa vie privée et familiale, de son domicile et de sa correspondance.

då han saknar erforderliga medel för betalning av rättegångsbiträde, erhålla sådant utan kostnad, om rättvisans intresse så fordrar;

d) att förhöra eller låta förhöra vittnen, som åberopas emot honom, samt att för egen räkning få vittnen inkallade och förhörda under samma förhållanden som vittnen åberopade mot honom;

e) att utan kostnad åtnjuta bistånd av tolk, om han icke förstår eller talar det språk, som begagnas i domstolen.

Artikel 7.

1. Ingen må fällas till ansvar för någon gärning eller underlåtenhet, som vid tidpunkten för dess begående icke utgjorde ett brott enligt inhemsk eller internationell rätt. Ej heller må högre straff utmätas än som var tillämpligt vid tidpunkten för den brottsliga gärningens begående.

2. Förevarande artikel skall icke hindra rannsaking och bestraffning av den som gjort sig skyldig till en handling eller underlåtenhet, som vid tidpunkten för dess begående var brottslig enligt de allmänna rättsprinciper, som erkännas av civiliserade stater.

Artikel 8.

1. Envar har rätt till skydd för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens.

(2) There shall be no interference by a public authority with the exercise of this right except such as is in accordance with the law and is necessary in a democratic society in the interests of national security, public safety or the economic well-being of the country, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

Article 9.

(1) Everyone has the right to freedom of thought, conscience and religion; this right includes freedom to change his religion or belief and freedom, either alone or in community with others and in public or private, to manifest his religion or belief, in worship, teaching, practice and observance.

(2) Freedom to manifest one's religion or beliefs shall be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary in a democratic society in the interests of public safety, for the protection of public order, health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

Article 10.

(1) Everyone has the right to freedom of expression. This right shall

2. Il ne peut y avoir ingérence d'une autorité publique dans l'exercice de ce droit que pour autant que cette ingérence est prévue par la loi et qu'elle constitue une mesure qui, dans une société démocratique, est nécessaire à la sécurité nationale, à la sûreté publique, au bien-être économique du pays, à la défense de l'ordre et à la prévention des infractions pénales, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et libertés d'autrui.

Article 9.

1. Toute personne a droit à la liberté de pensée, de conscience et de religion; ce droit implique la liberté de changer de religion ou de conviction, ainsi que la liberté de manifester sa religion ou sa conviction individuellement ou collectivement, en public ou en privé, par le culte, l'enseignement, les pratiques et l'accomplissement des rites.

2. La liberté de manifester sa religion ou ses convictions ne peut faire l'objet d'autres restrictions que celles qui, prévues par la loi, constituent des mesures nécessaires, dans une société démocratique, à la sécurité publique, à la sûreté publique, à la défense de l'ordre, de la santé ou de la morale publiques, ou à la protection des droits et libertés d'autrui.

Article 10.

1. Toute personne a droit à la liberté d'expression. Ce droit comprend

2. Offentlig myndighet må icke störa åtnjutandet av denna rättighet med undantag för vad som är stadgat i lag och i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till landets yttre säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välstånd, förebyggandet av oordning eller brott, hälsovården, skyddandet av sedligheten eller av andra personers fri- och rättigheter.

Artikel 9.

1. Envar skall äga rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro och frihet att ensam eller i gemenskap med andra, offentligt eller enskilt, utöva sin religion eller tro genom gudstjänst, undervisning, andaktsövningar och iakttagande av religiösa sedvänjor.

2. Envars frihet att utöva sin religion eller tro må endast underkastas sådana inskränkningar, som äro angivna i lag och som äro nödvändiga i ett demokratiskt samhälle med hänsyn till den allmänna säkerheten, upprätthållandet av allmän ordning, hälsovården, skyddandet av sedligheten eller av andra personers fri- och rättigheter.

Artikel 10.

1. Envar skall äga rätt till yttrandefrihet. Denna rätt innefattar åsiktsfri-

include freedom to hold opinions and to receive and impart information and ideas without interference by public authority and regardless of frontiers. This Article shall not prevent States from requiring the licensing of broadcasting, television or cinema enterprises.

(2) The exercise of these freedoms, since it carries with it duties and responsibilities, may be subject to such formalities, conditions, restrictions or penalties as are prescribed by law and are necessary in a democratic society, in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, for the protection of the reputation or rights of others, for preventing the disclosure of information received in confidence, or for maintaining the authority and impartiality of the judiciary.

Article 11.

(1) Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and to freedom of association with others, including the right to form and to join trade unions for the protection of his interests.

(2) No restrictions shall be placed on the exercise of these rights other than such as are prescribed by

la liberté d'opinion et la liberté de recevoir ou de communiquer des informations ou des idées sans qu'il puisse y avoir ingérence d'autorités publiques et sans considération de frontière. Le présent article n'empêche pas les Etats de soumettre les entreprises de radiodiffusion, de cinéma ou de télévision à un régime d'autorisations.

2. L'exercice de ces libertés comportant des devoirs et des responsabilités peut être soumis à certaines formalités, conditions, restrictions ou sanctions, prévues par la loi, qui constituent des mesures nécessaires, dans une société démocratique, à la sécurité nationale, à l'intégrité territoriale ou à la sûreté publique, à la défense de l'ordre et à la prévention du crime, à la protection de la santé ou de la morale, à la protection de la réputation ou des droits d'autrui, pour empêcher la divulgation d'informations confidentielles ou pour garantir l'autorité et l'impartialité du pouvoir judiciaire.

Article 11.

1. Toute personne a droit à la liberté de réunion pacifique et à la liberté d'association, y compris le droit de fonder avec d'autres des syndicats et de s'affilier à des syndicats pour la défense de ses intérêts.

2. L'exercice de ces droits ne peut faire l'objet d'autres restrictions que celles qui, prévues par la

het samt frihet att motaga och sprida uppgifter och tankar utan inblandning av offentlig myndighet och oberoende av territoriella gränser. Denna artikel förhindrar icke en stat att kräva tillstånd för radio-, televisions- eller biografföretag.

2. Enär utövandet av de nämnda friheterna medför ansvar och skyldigheter, må det underkastas sådana formföreskrifter, villkor, inskränkningar eller straffpåföljder, som äro angivna i lag och i ett demokratiskt samhälle äro nödvändiga med hänsyn till statens säkerhet, den territoriella integriteten, den allmänna säkerheten, förebyggandet av oordning eller brott, hälsovården, skyddandet av sedligheten eller av annans goda namn och rykte eller rättigheter, förhindrandet av att förtroliga underrättelser spridas, eller upprätthållandet av domstolarnas auktoritet och opartiskhet.

Artikel 11.

1. Envar skall äga rätt till frihet att deltaga i fredliga sammankomster samt till föreningsfrihet, däri inbegripet rätten att bilda och ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen.

2. Utövandet av dessa rättigheter må icke underkastas andra inskränkningar än sådana som äro

law and are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals or for the protection of the rights and freedoms of others. This Article shall not prevent the imposition of lawful restrictions on the exercise of these rights by members of the armed forces, of the police or of the administration of the State.

Article 12.

Men and women of marriageable age have the right to marry and to found a family, according to the national laws governing the exercise of this right.

Article 13.

Everyone whose rights and freedoms as set forth in this Convention are violated shall have an effective remedy before a national authority notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity.

Article 14.

The enjoyment of the rights and freedoms set forth in this Convention shall be secured without discrimination on any ground such as sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a na-

loi, constituent des mesures nécessaires, dans une société démocratique, à la sécurité nationale, à la sûreté publique, à la défense de l'ordre et à la prévention du crime, à la protection de la santé ou de la morale, ou à la protection des droits et libertés d'autrui. Le présent article n'interdit pas que des restrictions légitimes soient imposées à l'exercice de ces droits par les membres des forces armées, de la police ou de l'administration de l'Etat.

Article 12.

A partir de l'âge nubile, l'homme et la femme ont le droit de se marier et de fonder une famille selon les lois nationales régissant l'exercice de ce droit.

Article 13.

Toute personne dont les droits et libertés reconnus dans la présente Convention ont été violés, a droit à l'octroi d'un recours effectif devant une instance nationale, alors même que la violation aurait été commise par des personnes agissant dans l'exercice de leurs fonctions officielles.

Article 14.

La jouissance des droits et libertés reconnus dans la présente Convention doit être assurée, sans distinction aucune, fondée notamment sur le sexe, la race, la couleur, la langue, la religion, les opinions politiques ou toutes autres opinions, l'origine natio-

angivna i lag och i ett demokratiskt samhälle äro nödvändiga med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, förebyggandet av oordning eller brott, hälsovården, skyddandet av sedlighet eller av annans fri- och rättigheter. Denna artikel förhindrar icke, att för medlemmar av de väpnade styrkorna, polisen eller den statliga förvaltningen lagliga inskränkningar må göras i de nämnda rättigheternas utövande.

Artikel 12.

Giftasvuxna män och kvinnor skola äga rätt att ingå äktenskap och bilda familj i enlighet med de inhemska lagar, som reglera utövandet av denna rättighet.

Artikel 13.

Envar, vars i denna konvention angivna fri- och rättigheter kränkts, skall äga effektiv möjlighet att tala härå inför inhemsk myndighet och detta även i det fall, att kränkningen förövats av ämbetsman i tjänsteutövning.

Artikel 14.

Åtnjutandet av de fri- och rättigheter, som angivas i denna konvention, skall tryggas utan åtskillnad av något slag, såsom på grund av kön, ras, hudfärg, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationell eller social härkomst, tillhörig-

tional minority, property, birth or other status.

Article 15.

(1) In time of war or other public emergency threatening the life of the nation any High Contracting Party may take measures derogating from its obligations under this Convention to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with its other obligations under international law.

(2) No derogation from Article 2, except in respect of deaths resulting from lawful acts of war, or from Articles 3, 4 (paragraph 1) and 7 shall be made under this provision.

(3) Any High Contracting Party availing itself of this right of derogation shall keep the Secretary-General of the Council of Europe fully informed of the measures which it has taken and the reasons therefor. It shall also inform the Secretary-General of the Council of Europe when such measures have ceased to operate and the provisions of the Convention are again being fully executed.

Article 16.

Nothing in Articles 10, 11 and 14 shall be regarded as preventing the

nale ou sociale, l'appartenance à une minorité nationale, la fortune, la naissance ou toute autre situation.

Article 15.

1. En cas de guerre ou en cas d'autre danger public menaçant la vie de la nation, toute Haute Partie Contractante peut prendre des mesures dérogeant aux obligations prévues par la présente Convention, dans la stricte mesure où la situation l'exige et à la condition que ces mesures ne soient pas en contradiction avec les autres obligations découlant du droit international.

2. La disposition précédente n'autorise aucune dérogation à l'article 2, sauf pour le cas de décès résultant d'actes licites de guerre, et aux articles 3, 4 (paragraphe 1) et 7.

3. Toute Haute Partie Contractante qui exerce ce droit de dérogation tient le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe pleinement informé des mesures prises et des motifs qui les ont inspirés. Elle doit également informer le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe de la date à laquelle ces mesures ont cessé d'être en vigueur et les dispositions de la Convention reçoivent de nouveau pleine application.

Article 16.

Aucune des dispositions des articles 10, 11 et 14 ne peut être considérée

het till nationell minoritet, förmögenhet, börd eller ställning i övrigt.

Artikel 15.

1. Under krig eller i annat allmänt nödläge, som hotar nationens existens, må fördragsslutande part vidtaga åtgärder, som innebära avvikelser från dess skyldigheter enligt denna konvention i den utsträckning, som är oundgängligen erforderligt med hänsyn till situationens krav, under förutsättning att dessa åtgärder icke strida mot landets övriga förpliktelser enligt den internationella rätten.

2. Inga inskränkningar i artikel 2, utom ifråga om dödsfall till följd av lagliga krigshandlingar, eller i artiklarna 3, 4 (mom. 1) och 7 må göras med stöd av förevarande bestämmelse.

3. Fördragsslutande part, som begagnar sig av rätten till avvikelser från denna konvention, skall hålla Europarådets generalsekreterare till fullo underrättad om de åtgärder som i sådant hänseende vidtagits och om skälen för dessa. Fördragsslutande part skall likaledes underrätta Europarådets generalsekreterare om när dylika åtgärder hava trätt ur kraft och konventionens bestämmelser åter blivit i allo tillämpliga.

Artikel 16.

Intet i artiklarna 10, 11 och 14 må anses hindra de höga fördragsslutande

High Contracting Parties from imposing restrictions on the political activity of aliens.

comme interdisant aux Hautes Parties Contractantes d'imposer des restrictions à l'activité politique des étrangers.

parterna från att stadga inskränkningar i utlänningars politiska verksamhet.

Article 17.

Nothing in this Convention may be interpreted as implying for any State, group or person any right to engage in any activity or perform any act aimed at the destruction of any of the rights and freedoms set forth herein or at their limitation to a greater extent than is provided for in the Convention.

Article 17.

Aucune des dispositions de la présente Convention ne peut être interprétée comme impliquant pour un Etat, un groupement ou un individu, un droit quelconque de se livrer à une activité ou d'accomplir un acte visant à la destruction des droits ou libertés reconnus dans la présente Convention ou à des limitations plus amples de ces droits et libertés que celles prévues à ladite Convention.

Artikel 17.

Intet i denna konvention må tolkas såsom medförande rätt för någon stat, grupp eller person att ägna sig åt verksamhet eller utföra handling, som syftar till att tillintetgöra någon av de fri- och rättigheter, som angivits i konventionen, eller till att inskränka dem i större utsträckning än som däri medgivits.

Article 18.

The restrictions permitted under this Convention to the said rights and freedoms shall not be applied for any purpose other than those for which they have been prescribed.

Article 18.

Les restrictions qui, aux termes de la présente Convention, sont apportées auxdits droits et libertés ne peuvent être appliquées que dans le but pour lequel elles ont été prévues.

Artikel 18.

De inskränkningar, som i denna konvention medgivits beträffande de däri upptagna fri- och rättigheterna, må icke vidtagas annat än i de syften, med hänsyn till vilka de tillåts.

SECTION II.

TITRE II.

AVDELNING II.

Article 19.

To ensure the observance of the engagements undertaken by the High Contracting Parties in the present Convention, there shall be set up:

(1) A European Commission of Human Rights hereinafter referred to as »the Commission»;

(2) A European Court of Human Rights, hereinafter referred to as »the Court».

Article 19.

Afin d'assurer le respect des engagements résultant pour les Hautes Parties Contractantes de la présente Convention, il est institué:

a) une Commission européenne des Droits de l'homme, ci-dessous nommée »la Commission»;

b) une Cour européenne des Droits de l'homme, ci-dessous nommée »la Cour».

Artikel 19.

För att trygga uppfyllandet av de förpliktelser, som de höga fördragsslutande parterna åtagit sig genom denna konvention, skola upprättas:

1) en europeisk kommission för de mänskliga rättigheterna, här nedan benämnd kommissionen;

2) en europeisk domstol för de mänskliga rättigheterna, här nedan kallad domstolen.

SECTION III.

Article 20.

The Commission shall consist of a number of members equal to that of the High Contracting Parties. No two members of the Commission may be nationals of the same State.

Article 21.

(1) The members of the Commission shall be elected by the Committee of Ministers by an absolute majority of votes, from a list of names drawn up by the Bureau of the Consultative Assembly; each group of the Representatives of the High Contracting Parties in the Consultative Assembly shall put forward three candidates, of whom two at least shall be its nationals.

(2) As far as applicable, the same procedure shall be followed to complete the Commission in the event of other States subsequently becoming Parties to this Convention, and in filling casual vacancies.

Article 22.

(1) The members of the Commission shall be elected for a period of six years. They may be re-elected. However, of the members elected at the first election, the terms of seven members shall expire at the end of three years.

(2) The members whose terms are to expire at the

TITRE III.

Article 20.

La Commission se compose d'un nombre de membres égal à celui des Hautes Parties Contractantes. La Commission ne peut comprendre plus d'un ressortissant du même Etat.

Article 21.

1. Les membres de la Commission sont élus par le Comité des Ministres à la majorité absolue des voix, sur une liste de noms dressée par le Bureau de l'Assemblée Consultative; chaque groupe de représentants des Hautes Parties Contractantes à l'Assemblée Consultative présente trois candidats dont deux au moins seront de sa nationalité.

2. Dans la mesure où elle est applicable, la même procédure est suivie pour compléter la Commission au cas où d'autres Etats deviendraient ultérieurement Parties à la présente Convention, et pour pourvoir aux sièges devenus vacants.

Article 22.

1. Les membres de la Commission sont élus pour une durée de six ans. Ils sont rééligibles. Toutefois, en ce qui concerne les membres désignés à la première élection, les fonctions de sept membres prendront fin au bout de trois ans.

2. Les membres dont les fonctions prendront fin

AVDELNING III.

Artikel 20.

Kommissionen består av ledamöter till samma antal som de höga fördragsslutande parterna. Mer än en ledamot av kommissionen må ej vara medborgare i en och samma stat.

Artikel 21.

1. Ledamöterna i kommissionen väljas av ministerkommittén med absolut majoritet och från en namnlista, som upprättas av den rådgivande församlingens bureau. Varje grupp representanter för de höga fördragsslutande parterna i den rådgivande församlingen skall föreslå tre kandidater, av vilka minst två skola vara av samma nationalitet som gruppen.

2. I mån av tillämplighet skall samma procedur följas vid komplettering av kommissionen, i händelse andra stater senare tillträda konventionen, samt då ledigblivna platser skola besättas.

Artikel 22.

1. Kommissionens ledamöter väljas för en tid av sex år. De må återväljas. Emellertid skall för sju av de ledamöter, som utsetts vid första valet, mandattiden vara tre år.

2. De ledamöter, vilkas mandattid utlöper med

end of the initial period of three years shall be chosen by lot by the Secretary-General of the Council of Europe immediately after the first election has been completed.

(3) A member of the Commission elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

(4) The members of the Commission shall hold office until replaced. After having been replaced, they shall continue to deal with such cases as they already have under consideration.

Article 23.

The members of the Commission shall sit on the Commission in their individual capacity.

Article 24.

Any High Contracting Party may refer to the Commission, through the Secretary-General of the Council of Europe, any alleged breach of the provisions of the Convention by another High Contracting Party.

Article 25.

(1) The Commission may receive petitions addressed to the Secretary-General of the Council of Europe from any person, non-governmental organisation or group of individuals claiming to be the

au terme de la période initiale de trois ans, sont désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe immédiatement après qu'il aura été procédé à la première élection.

3. Le membre de la Commission élu en remplacement d'un membre dont le mandat n'est pas expiré achève le terme du mandat de son prédécesseur.

4. Les membres de la Commission restent en fonctions jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement, ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

Article 23.

Les membres de la Commission siègent à la Commission à titre individuel.

Article 24.

Toute Partie Contractante peut saisir la Commission, par l'intermédiaire du Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, de tout manquement aux dispositions de la présente Convention qu'elle croira pouvoir être imputé à une autre Partie Contractante.

Article 25.

1. La Commission peut être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de parti-

utgången av den inledande treårsperioden, skola utses genom lottdragning av Europarådets generalsekreterare omedelbart efter det att det första valet verkställts.

3. Ledamot av kommissionen, som utsetts för att efterträda en ledamot, vars mandattid icke utgått, skall bekläda uppdraget för återstoden av företrädarens mandattid.

4. Kommissionens ledamöter utöva sitt uppdrag intill dess att de avlösas. Efter det att så skett, skola de fullfölja handläggningen av sådana ärenden, med vilka de redan tagit befattning.

Artikel 23.

Kommissionens ledamöter taga säte i kommissionen i egenskap av enskilda personer.

Artikel 24.

Fördragsslutande part må genom Europarådets generalsekreterare till kommissionen hänskjuta varje påstående om kränkning av bestämmelserna i denna konvention från annan fördragsslutande parts sida.

Artikel 25.

1. Kommissionen må mottaga till Europarådets generalsekreterare riktade framställningar från enskilda personer, icke-statliga organisationer eller grupper av enskilda, som påstå sig hava genom nå-

victim of a violation by one of the High Contracting Parties of the rights set forth in this Convention, provided that the High Contracting Party against which the complaint has been lodged has declared that it recognises the competence of the Commission to receive such petitions. Those of the High Contracting Parties who have made such a declaration undertake not to hinder in any way the effective exercise of this right.

(2) Such declarations may be made for a specific period.

(3) The declarations shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe who shall transmit copies thereof to the High Contracting Parties and publish them.

(4) The Commission shall only exercise the powers provided for in this Article when at least six High Contracting Parties are bound by declarations made in accordance with the preceding paragraphs.

Article 26.

The Commission may only deal with the matter after all domestic remedies have been exhausted, according to the generally recognised rules of international law, and within a period of six months from the date on which the final decision was taken.

culiers, qui se prétend victime d'une violation par l'une des Hautes Parties Contractantes des droits reconnus dans la présente Convention, dans le cas où la Haute Partie Contractante mise en cause a déclaré reconnaître la compétence de la Commission dans cette matière. Les Hautes Parties Contractantes ayant souscrit une telle déclaration s'engagent à n'entraver par aucune mesure l'exercice efficace de ce droit.

2. Ces déclarations peuvent être faites pour une durée déterminée.

3. Elles sont remises au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, qui en transmet copies aux Hautes Parties Contractantes et en assure la publication.

4. La Commission n'exercera la compétence qui lui est attribuée par le présent article que lorsque six Hautes Parties Contractantes au moins se trouveront liées par la déclaration prévue aux paragraphes précédents.

Article 26.

La Commission ne peut être saisie qu'après l'épuisement des voies de recours internes, tel qu'il est entendu selon les principes de droit international généralement reconnus et dans le délai de six mois, à partir de la date de la décision interne définitive.

gon av de höga fördragslutande parterna utsatts för kränkning av någon av de i denna konvention angivna rättigheterna, under förutsättning att den höga fördragslutande part, mot vilken klagan riktas, förklarar sig erkänna kommissionens behörighet att mottaga dylika framställningar. De höga fördragslutande parter, som avgivit sådan förklaring, förbinda sig att icke på något sätt förhindra ett effektivt utövande av ifrågavarande klagorätt.

2. Förklaring, som nu sagts, må avgivas för viss bestämd tid.

3. Förklaringen skall deponeras hos Europarådets generalsekreterare, som skall överlämna kopior därav till de höga fördragslutande parterna och offentliggöra förklaringen.

4. Kommissionen må utöva de befogenheter, som angivits i förevarande artikel, endast om minst sex höga fördragslutande parter äro bundna av deklARATIONER, som avgivits i överensstämmelse med vad under 1—3 stadgats.

Artikel 26.

Kommissionen må upp- taga ett ärende först sedan alla inhemska rätts- medel uttömts, på sätt detta förstås enligt den internationella rättens all- mänt erkända regler, samt icke senare än sex måna- der från den dag, då det slutliga beslutet meddelas.

Article 27.

(1) The Commission shall not deal with any petition submitted under Article 25 which

(a) is anonymous, or
 (b) is substantially the same as a matter which has already been examined by the Commission or has already been submitted to another procedure of international investigation or settlement and if it contains no relevant new information.

(2) The Commission shall consider inadmissible any petition submitted under Article 25 which it considers incompatible with the provisions of the present Convention, manifestly ill-founded, or an abuse of the right of petition.

(3) The Commission shall reject any petition referred to it which it considers inadmissible under Article 26.

Article 28.

In the event of the Commission accepting a petition referred to it:

(a) it shall, with a view to ascertaining the facts, undertake together with the representatives of the parties an examination of the petition and, if need be, an investigation, for the effective conduct of which the States concerned shall furnish all necessary facilities, after an exchange of views with the Commission;

(b) it shall place itself at the disposal of the par-

Article 27.

1. La Commission ne retient aucune requête introduite par application de l'article 25, lorsque:

a) elle est anonyme;
 b) elle est essentielle-ment la même qu'une requête précédemment examinée par la Commission ou déjà soumise à une autre instance internationale d'enquête ou de règlement et si elle ne contient pas de faits nouveaux.

2. La Commission déclare irrecevable toute requête introduite par application de l'article 25, lorsqu'elle estime la requête incompatible avec les dispositions de la présente Convention, manifestement mal fondée ou abusive.

3. La Commission rejette toute requête qu'elle considère comme irrecevable par application de l'article 26.

Article 28.

Dans le cas où la Commission retient la requête:

a) afin d'établir les faits, elle procède à un examen contradictoire de la requête avec les représentants des parties et, s'il y a lieu, à une enquête pour la conduite efficace de laquelle les Etats intéressés fourniront toutes facilités nécessaires, après échange de vues avec la Commission;

b) elle se met à la disposition des intéressés en

Artikel 27.

1. Kommissionen må icke upptaga någon framställning enligt artikel 25 som:

a) är anonym; eller
 b) i det väsentliga in- nefattar samma yrkande som en framställning, vilken redan prövats av kommissionen eller redan hänskjutits till internationell undersökning eller reglering i annan form och vilken icke innehåller några nya relevanta upplysningar.

2. Kommissionen skall avvisa framställning gjord enligt artikel 25, som kommissionen anser icke kunna förenas med bestämmelserna i denna konvention, vara uppenbarligen ogrundad eller utgöra ett missbruk av rätten att göra sådan framställning.

3. Kommissionen skall avvisa framställning, som kommissionen finner icke kunna upptagas på grund av vad i artikel 26 stadgats.

Artikel 28.

Då en framställning upptages, skall kommissionen

a) till utrönande av de faktiska omständigheterna i fallet, genomgå framställningen tillsammans med representanter för parterna samt, om det befinnes erforderligt, företaga en undersökning, vars effektiva genomförande de berörda staterna efter utbyte av synpunkter med kommissionen skola i erforderlig grad underlätta;

b) ställa sig till parternas förfogande i syfte att

ties concerned with a view to securing a friendly settlement of the matter on the basis of respect for Human Rights as defined in this Convention.

Article 29.

(1) The Commission shall perform the functions set out in Article 28 by means of a Sub-Commission consisting of seven members of the Commission.

(2) Each of the parties concerned may appoint as members of this Sub-Commission a person of its choice.

(3) The remaining members shall be chosen by lot in accordance with arrangements prescribed in the Rules of Procedure of the Commission.

Article 30.

If the Sub-Commission succeeds in effecting a friendly settlement in accordance with Article 28, it shall draw up a Report which shall be sent to the States concerned, to the Committee of Ministers and to the Secretary-General of the Council of Europe for publication. This Report shall be confined to a brief statement of the facts and of the solution reached.

Article 31.

(1) If a solution is not reached, the Commission shall draw up a Report on the facts and state its opinion as to whether the facts found disclose a breach by the State concerned of its obligations

vue de parvenir à un règlement amiable de l'affaire qui s'inspire du respect des Droits de l'homme, tels que les reconnaît la présente Convention.

Article 29.

1. La Commission remplit les fonctions prévues à l'article 28 au moyen d'une sous-commission composée de sept membres de la Commission.

2. Chaque intéressé peut désigner un membre de son choix pour faire partie de la sous-commission.

3. Les autres membres sont désignés par tirage au sort, conformément aux dispositions prévues par le règlement intérieur de la Commission.

Article 30.

Si elle parvient à obtenir un règlement amiable, conformément à l'article 28, la sous-commission dresse un rapport qui est transmis aux Etats intéressés, au Comité des Ministres et au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, aux fins de publication. Ce rapport se limite à un bref exposé des faits et de la solution adoptée.

Article 31.

1. Si une solution n'a pu intervenir, la Commission rédige un rapport dans lequel elle constate les faits et formule un avis sur le point de savoir si les faits constatés révèlent, de la part de l'Etat

nå en reglering av frågan i godo på grundval av respekterandet av de mänskliga rättigheterna, sådana de definierats i denna konvention.

Artikel 29.

1. Kommissionen fullgör de åligganden, som angivits i artikel 28, genom en underkommission bestående av sju ledamöter av kommissionen.

2. Envar av de berörda parterna äger utse en ledamot av underkommissionen.

3. Övriga ledamöter skola utses genom lottdragning i enlighet med bestämmelser i kommissionens arbetsordning.

Artikel 30.

Därest underkommissionen lyckas åvägbringa en uppgörelse i godo enligt artikel 28, skall den utarbета en rapport som skall tillställas de berörda staterna, ministerkommittén och Europarådets generalsekreterare för offentliggörande. Rapporten skall begränsas till en kort redogörelse för de faktiska omständigheterna och för den lösning, som uppnåtts.

Artikel 31.

1. Om en lösning icke kunnat uppnås, skall kommissionen utarbета en rapport rörande de faktiska omständigheterna samt angiva, huruvida kommissionen anser desamma innebära, att den

under the Convention. The opinions of all the members of the Commission on this point may be stated in the Report.

(2) The Report shall be transmitted to the Committee of Ministers. It shall also be transmitted to the States concerned, who shall not be at liberty to publish it.

(3) In transmitting the Report to the Committee of Ministers the Commission may make such proposals as it thinks fit.

Article 32.

(1) If the question is not referred to the Court in accordance with Article 48 of this Convention within a period of three months from the date of the transmission of the Report to the Committee of Ministers, the Committee of Ministers shall decide by a majority of two-thirds of the members entitled to sit on the Committee whether there has been a violation of the Convention.

(2) In the affirmative case the Committee of Ministers shall prescribe a period during which the High Contracting Party concerned must take the measures required by the decision of the Committee of Ministers.

(3) If the High Contracting Party concerned has not taken satisfactory

intéressé, une violation des obligations qui lui incombent aux termes de la Convention. Les opinions de tous les membres de la Commission sur ce point peuvent être exprimées dans ce rapport.

2. Le rapport est transmis au Comité des Ministres; il est également communiqué aux Etats intéressés, qui n'ont pas la faculté de le publier.

3. En transmettant le rapport au Comité des Ministres, la Commission peut formuler les propositions qu'elle juge appropriées.

Article 32.

1. Si, dans un délai de trois mois à dater de la transmission au Comité des Ministres du rapport de la Commission, l'affaire n'est pas déferée à la Cour par application de l'article 48 de la présente Convention, le Comité des Ministres prend, par un vote à la majorité des deux tiers des représentants ayant le droit de siéger au Comité, une décision sur la question de savoir s'il y a eu ou non une violation de la Convention.

2. Dans l'affirmative, le Comité des Ministres fixe un délai dans lequel la Haute Partie Contractante intéressée doit prendre les mesures qu'entraîne la décision du Comité des Ministres.

3. Si la Haute Partie Contractante intéressée n'a pas adopté des mesu-

ifrågavarande staten brutit mot sina förpliktelser enligt konventionen. Varje kommissionsledamots mening på denna punkt må komma till uttryck i rapporten.

2. Rapporten skall överlämnas till ministerkommittén. Den skall även delgivas de berörda staterna, vilka icke äga offentliggöra densamma.

3. I samband med rapportens överlämnande till ministerkommittén äger kommissionen framlägga de förslag, som den anser lämpliga.

Artikel 32.

1. Om icke inom tre månader från dagen för rapportens överlämnande till ministerkommittén, ärendet hänskjutes till domstolen enligt artikel 48 i denna konvention, skall ministerkommittén med en majoritet av två tredjedelar av de ledamöter, som äro berättigade att taga säte i kommittén, fastställa, huruvida kränkning av konventionen skett.

2. I händelse denna fråga besvaras jakande, skall ministerkommittén föreskriva en frist, inom vilken den berörda höga fördragsslutande parten har att vidtaga de åtgärder, som bliva erforderliga till följd av ministerkommitténs beslut.

3. Därest den höga fördragsslutande parten icke vidtagit tillfredsställande

measures within the prescribed period, the Committee of Ministers shall decide by the majority provided for in paragraph (1) above what effect shall be given to its original decision and shall publish the Report.

(4) The High Contracting Parties undertake to regard as binding on them any decision which the Committee of Ministers may take in application of the preceding paragraphs.

Article 33.

The Commission shall meet in camera.

Article 34.

The Commission shall take its decisions by a majority of the Members present and voting; the Sub-Commission shall take its decisions by a majority of its members.

Article 35.

The Commission shall meet as the circumstances require. The meetings shall be convened by the Secretary-General of the Council of Europe.

Article 36.

The Commission shall draw up its own rules of procedure.

Article 37.

The secretariat of the Commission shall be provided by the Secretary-General of the Council of Europe.

res satisfaisantes dans le délai imparti, le Comité des Ministres donne à sa décision initiale, par la majorité prévue au paragraphe 1 ci-dessus, les suites qu'elle comporte et publie le rapport.

4. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à considérer comme obligatoire pour elles toute décision que le Comité des Ministres peut prendre en application des paragraphes précédents.

Article 33.

La Commission siège à huis clos.

Article 34.

Les décisions de la Commission sont prises à la majorité des membres présents et votant; les décisions de la sous-commission sont prises à la majorité de ses membres.

Article 35.

La Commission se réunit lorsque les circonstances l'exigent. Elle est convoquée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 36.

La Commission établit son règlement intérieur.

Article 37.

Le secrétariat de la Commission est assuré par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

åtgärder inom den föreskrivna fristen, skall ministerkommittén med sådan röstövertikt, som anges under 1. ovan, besluta vilken verkan dess ursprungliga beslut skall erhålla samt publicera rapporten.

4. De höga fördragslutande parterna förbinda sig att anse varje beslut, som ministerkommittén fattar med tillämpning av vad under 1—3 stadgats, såsom för sig bindande.

Artikel 33.

Kommissionen skall sammanträda inom stängda dörrar.

Artikel 34.

För beslut av kommissionen erfordras en majoritet av närvarande och i röstningen deltagande ledamöter; för beslut av underkommissionen erfordras majoritet av dess ledamöter.

Artikel 35.

Kommissionen sammanträder när så påkallas av omständigheterna. Den sammankallas av Europarådets generalsekreterare.

Artikel 36.

Kommissionen fastställer själv sin arbetsordning.

Artikel 37.

För kommissionens sekretariat skall sörjas genom Europarådets generalsekreterare.

SECTION IV.

Article 38.

The European Court of Human Rights shall consist of a number of judges equal to that of the Members of the Council of Europe. No two judges may be nationals of the same State.

Article 39.

(1) The members of the Court shall be elected by the Consultative Assembly by a majority of the votes cast from a list of persons nominated by the Members of the Council of Europe; each Member shall nominate three candidates, of whom two at least shall be its nationals.

(2) As far as applicable, the same procedure shall be followed to complete the Court in the event of the admission of new Members of the Council of Europe, and in filling casual vacancies.

(3) The candidates shall be of high moral character and must either possess the qualifications required for appointment to high judicial office or be jurisconsults of recognised competence.

Article 40.

(1) The members of the Court shall be elected for a period of nine years. They may be re-elected. However, of the members elected at the first elec-

TITRE IV.

Article 38.

La Cour européenne des Droits de l'homme se compose d'un nombre de juges égal à celui des Membres du Conseil de l'Europe. Elle ne peut comprendre plus d'un ressortissant d'un même Etat.

Article 39.

1. Les membres de la Cour sont élus par l'Assemblée Consultative à la majorité des voix exprimées sur une liste de personnes présentée par les Membres du Conseil de l'Europe, chacun de ceux-ci devant présenter trois candidats, dont deux au moins de sa nationalité.

2. Dans la mesure où elle est applicable, la même procédure est suivie pour compléter la Cour en cas d'admission de nouveaux Membres au Conseil de l'Europe, et pour pourvoir aux sièges devenus vacants.

3. Les candidats devront jouir de la plus haute considération morale et réunir les conditions requises pour l'exercice de hautes fonctions judiciaires ou être des jurisconsultes possédant une compétence notoire.

Article 40.

1. Les membres de la Cour sont élus pour une durée de neuf ans. Ils sont rééligibles. Toutefois, en ce qui concerne les membres désignés à la pre-

AVDELNING IV.

Artikel 38.

Den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna skall vara sammansatt av domare till samma antal som Europarådets medlemmar. Mer än en domare må icke vara medborgare i samma stat.

Artikel 39.

1. Domstolens ledamöter väljas av den rådgivande församlingen med majoriteten av de röster, som avgivas på en lista över personer, vilka föreslås av Europarådets medlemmar; varje medlem skall härvid nämna tre kandidater, av vilka minst två skola vara medborgare i den förslagsställande staten.

2. I mån av tillämplighet skall samma ordning komma till användning vid komplettering av domstolen i händelse av nya medlemmars inträde i Europarådet samt vid besättandet av ledigblivna platser.

3. Kandidaterna skola vara av hög moralisk standard samt skola antingen uppfylla de villkor, som erfordras för utnämning till högre domarebefattningar, eller vara rättslärde av erkänd kompetens.

Artikel 40.

1. Domstolens ledamöter väljas för en tid av nio år. De kunna återväljas. I fråga om de ledamöter, som utses vid det första valet, skola dock

tion the terms of four members shall expire at the end of three years, and the terms of four more members shall expire at the end of six years.

(2) The members whose terms are to expire at the end of the initial periods of three and six years shall be chosen by lot by the Secretary-General immediately after the first election has been completed.

(3) A member of the Court elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

(4) The members of the Court shall hold office until replaced. After having been replaced, they shall continue to deal with such cases as they already have under consideration.

Article 41.

The Court shall elect its President and Vice-President for a period of three years. They may be re-elected.

Article 42.

The members of the Court shall receive for each day of duty a compensation to be determined by the Committee of Ministers.

Article 43.

For the consideration of each case brought before it the Court shall

mière élection, les fonctions de quatre des membres prendront fin au bout de trois ans, celles de quatre autres membres prendront fin au bout de six ans.

2. Les membres dont les fonctions prendront fin au terme des périodes initiales de trois et six ans, sont désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, immédiatement après qu'il aura été procédé à la première élection.

3. Le membre de la Cour élu en remplacement d'un membre dont le mandat n'est pas expiré achève le terme du mandat de son prédécesseur.

4. Les membres de la Cour restent en fonctions jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement, ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

Article 41.

La Cour élit son Président et son Vice-Président pour une durée de trois ans. Ceux-ci sont rééligibles.

Article 42.

Les membres de la Cour reçoivent une indemnité par jour de fonctions, à fixer par le Comité des Ministres.

Article 43.

Pour l'examen de chaque affaire portée devant elle, la Cour est constituée

fyra ledamöters mandat upphöra efter tre år och ytterligare fyra ledamöters mandat efter sex år.

2. De ledamöter, vilkas mandat skola upphöra efter de inledande perioderna om tre och sex år, skola utses genom lottdragning, verkställd av generalsekreteraren omedelbart efter det att det första valet förrättats.

3. Har ledamot av domstolen valts för att ersätta en ledamot, vars mandattid ännu icke utlöpt, skall han bekläda befattningen under återstoden av företrädarens mandattid.

4. Domstolens ledamöter utöva sitt uppdrag, intill dess att de avlösas. Efter det att så skett skola de fullfölja handläggningen av sådana mål, med vilka de redan tagit befattning.

Artikel 41.

Domstolen väljer ordförande och vice ordförande för en period av tre år. Dessa kunna återväljas.

Artikel 42.

Domstolens ledamöter skola för varje tjänstgöringsdag erhålla en ersättning som bestämmas av ministerkommittén.

Artikel 43.

Vid handläggningen av mål, som hänskjutits till domstolen, skall denna

consist of a Chamber composed of seven judges. There shall sit as an ex officio member of the Chamber the judge who is a national of any State party concerned, or, if there is none, a person of its choice who shall sit in the capacity of judge; the names of the other judges shall be chosen by lot by the President before the opening of the case.

Article 44.

Only the High Contracting Parties and the Commission shall have the right to bring a case before the Court.

Article 45.

The jurisdiction of the Court shall extend to all cases concerning the interpretation and application of the present Convention which the High Contracting Parties or the Commission shall refer to it in accordance with Article 48.

Article 46.

(1) Any of the High Contracting Parties may at any time declare that it recognises as compulsory *ipso facto* and without special agreement the jurisdiction of the Court in all matters concerning the interpretation and application of the present Convention.

(2) The declarations referred to above may be made unconditionally or on condition of reciprocity on the part of several

en une Chambre composée de sept juges. En feront partie d'office le juge ressortissant de tout Etat intéressé ou, à défaut, une personne de son choix pour siéger en qualité de juge; les noms des autres juges sont tirés au sort, avant le début de l'examen de l'affaire, par les soins du Président.

Article 44.

Seules les Hautes Parties Contractantes et la Commission ont qualité pour se présenter devant la Cour.

Article 45.

La compétence de la Cour s'étend à toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de la présente Convention que les Hautes Parties Contractantes ou la Commission lui soumettront, dans les conditions prévues par l'article 48.

Article 46.

1. Chacune des Hautes Parties Contractantes peut, à n'importe quel moment, déclarer reconnaître comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, la juridiction de la Cour sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de la présente Convention.

2. Les déclarations ci-dessus visées pourront être faites purement et simplement ou sous condition de réciprocité de la

utgöras av en avdelning, sammansatt av sju domare. Självskrivnen ledamot av avdelningen skall beträffande varje stat, som är part i målet, vara den domare, som är medborgare i staten eller, i brist på sådan domare, en person, vilken staten utser att taga säte såsom domare; de övriga domarnas namn utväljas genom lottdragning av presidenten innan målet börjar handläggas.

Artikel 44.

Endast de höga fördragsslutande parterna och kommissionen äga hänskjuta ett mål till domstolen.

Artikel 45.

Domstolens behörighet omfattar alla tvister rörande tolkningen och tillämpningen av denna konvention, som de höga fördragsslutande parterna eller kommissionen hänskjuter till domstolen i enlighet med bestämmelserna i artikel 48.

Artikel 46.

1. Envar av de höga fördragsslutande parterna må när som helst förklara sig erkänna, att i alla frågor angående tolkning och tillämpning av denna konvention domstolens jurisdiktion är för parten tvingande i och för sig och utan särskild överenskommelse.

2. Förklaringar, som ovan avses, må avgivas utan villkor eller under villkor om ömsesidighet i förhållandet till flera eller

or certain other High Contracting Parties or for a specified period.

(3) These declarations shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe who shall transmit copies thereof to the High Contracting Parties.

Article 47.

The Court may only deal with a case after the Commission has acknowledged the failure of efforts for a friendly settlement and within the period of three months provided for in Article 32.

Article 48.

The following may bring a case before the Court, provided that the High Contracting Party concerned, if there is only one, or the High Contracting Parties concerned, if there is more than one, are subject to the compulsory jurisdiction of the Court or, failing that, with the consent of the High Contracting Party concerned, if there is only one, or of the High Contracting Parties concerned if there is more than one:

- (a) the Commission;
- (b) a High Contracting Party whose national is alleged to be a victim;
- (c) a High Contracting Party which referred the case to the Commission;
- (d) a High Contracting Party against which the complaint has been lodged.

part de plusieurs ou de certaines autres Parties Contractantes ou pour une durée déterminée.

3. Ces déclarations seront remises au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe qui en transmettra copie aux Hautes Parties Contractantes.

Article 47.

La Cour ne peut être saisie d'une affaire qu'après la constatation, par la Commission, de l'échec du règlement amiable et dans le délai de trois mois prévu à l'article 32.

Article 48.

A la condition que la Haute Partie Contractante intéressée, s'il n'y en a qu'une, ou les Hautes Parties Contractantes intéressées, s'il y en a plus d'une, soient soumises à la juridiction obligatoire de la Cour ou, à défaut, avec le consentement ou l'agrément de la Haute Partie Contractante intéressée, s'il n'y en a qu'une, ou des Hautes Parties Contractantes intéressées, s'il y en a plus d'une, la Cour peut être saisie:

- a) par la Commission;
- b) par une Haute Partie Contractante dont la victime est le ressortissant;
- c) par une Haute Partie Contractante qui a saisi la Commission;
- d) par une Haute Partie Contractante mise en cause.

vissa andra höga fördragsslutande parter eller för viss tid.

3. Förklaringarna skola deponeras hos Europarådets generalsekreterare, som skall överlämna avskrifter av desamma till de höga fördragsslutande parterna.

Artikel 47.

Mål må ej hänskjutas till domstolen annat än efter det att kommissionen fastställt, att det icke lyckats att nå en uppgörelse i godo, samt innan den i artikel 32 föreskrivna fristen av tre månader utlöpt.

Artikel 48.

Under förutsättning att den berörda höga fördragsslutande parten, om det endast finnes en sådan, eller de berörda höga fördragsslutande parterna, om det finnes flera, obligatoriskt äro underkastade domstolens jurisdiktion eller, om så ej är fallet, med samtycke av den berörda höga fördragsslutande parten, om det endast finnes en sådan, eller av de berörda höga fördragsslutande parterna, om det finnes flera, kan ett mål hänskjutas till domstolen genom

- a) kommissionen;
- b) hög fördragsslutande part, vars medborgare uppges vara förfördelad;
- c) hög fördragsslutande part, som hänskjutit fallet till kommissionen;
- d) hög fördragsslutande part, mot vilken klagomålet riktats.

Article 49.

In the event of dispute as to whether the Court has jurisdiction, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 49.

En cas de contestation sur le point de savoir si la Cour est compétente, la Cour décide.

Artikel 49.

I händelse av tvist rörande domstolens behörighet skall frågan härom avgöras genom beslut av domstolen.

Article 50.

If the Court finds that a decision or a measure taken by a legal authority or any other authority of a High Contracting Party is completely or partially in conflict with the obligations arising from the present Convention, and if the internal law of the said Party allows only partial reparation to be made for the consequences of this decision or measure, the decision of the Court shall, if necessary, afford just satisfaction to the injured party.

Article 50.

Si la décision de la Cour déclare qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité judiciaire ou toute autre autorité d'une Partie Contractante se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec des obligations découlant de la présente Convention, et si le droit interne de ladite Partie ne permet qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, la décision de la Cour accorde, s'il y a lieu, à la partie lésée une satisfaction équitable.

Artikel 50.

Därest domstolen finner, att beslut eller åtgärd av en rättslig myndighet eller annan myndighet hos någon hög fördragsslutande part helt eller delvis står i strid mot de förpliktelser, som härröra ur denna konvention, och därest sagda parts inhemska rätt endast till en del medgiver att gottgörelse lämnas för beslutets eller åtgärdens verkningar, skall domstolens utslag, om så befinnes nödvändigt, tillerkänna den förfördelade parten skälig gottgörelse.

Article 51.

(1) Reasons shall be given for the judgment of the Court.

(2) If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the judges, any judge shall be entitled to deliver a separate opinion.

Article 51.

1. L'arrêt de la Cour est motivé.

2. Si l'arrêt n'exprime pas en tout ou en partie l'opinion unanime des juges, tout juge aura le droit d'y joindre l'exposé de son opinion individuelle.

Artikel 51.

Domskälen skola angivas i domstolens utslag. Om domarena icke äro eniga om utslaget i dess helhet eller till någon del, äger varje domare rätt att avgiva sitt särskilda votum.

Article 52.

The judgment of the Court shall be final.

Article 52.

L'arrêt de la Cour est définitif.

Artikel 52.

Domstolens utslag är slutgiltigt.

Article 53.

The High Contracting Parties undertake to abide by the decision of the Court in any case to which they are parties.

Article 53.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se conformer aux décisions de la Cour dans les litiges auxquels elles sont parties.

Artikel 53.

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att rätta sig efter domstolens utslag i alla de mål, i vilka de äro parter.

Article 54.

The judgment of the Court shall be transmitted to the Committee of Ministers which shall supervise its execution.

Article 55.

The Court shall draw up its own rules and shall determine its own procedure.

Article 56.

(1) The first election of the members of the Court shall take place after the declarations by the High Contracting Parties mentioned in Article 46 have reached a total of eight.

(2) No case can be brought before the Court before this election.

Article 54.

L'arrêt de la Cour est transmis au Comité des Ministres qui en surveille l'exécution.

Article 55.

La Cour établit son règlement et fixe sa procédure.

Article 56.

1. La première élection des membres de la Cour aura lieu après que les déclarations des Hautes Parties Contractantes visées à l'article 46 auront atteint le nombre de huit.

2. La Cour ne peut être saisie avant cette élection.

Artikel 54.

Domstolens utslag skola översändas till ministerkommittén, som övervakar deras verkställande.

Artikel 55.

Domstolen skall upprätta sin egen arbetsordning och bestämma sitt rättegångssätt.

Artikel 56.

1. Det första valet av domstolens ledamöter skall äga rum, sedan de förklaringar av de höga fördragsslutande parterna, som omnämnas i artikel 46, ha uppnått ett antal av åtta.

2. Intet mål kan hänskjutas till domstolen före nämnda val.

SECTION V.

Article 57.

On receipt of a request from the Secretary-General of the Council of Europe any High Contracting Party shall furnish an explanation of the manner in which its internal law ensures the effective implementation of any of the provisions of this Convention.

Article 58.

The expenses of the Commission and the Court shall be borne by the Council of Europe.

Article 59.

The members of the Commission and of the Court shall be entitled, during the discharge of

TITRE V.

Article 57.

Toute Haute Partie Contractante fournira sur demande du Secrétaire Général du Conseil de l'Europe les explications requises sur la manière dont son droit interne assure l'application effective de toute les dispositions de cette Convention.

Article 58.

Les dépenses de la Commission et de la Cour sont à la charge du Conseil de l'Europe.

Article 59.

Les membres de la Commission et de la Cour jouissent, pendant l'exercice de leurs fonctions,

AVDELNING V.

Artikel 57.

På anmodan av Europarådets generalsekretäre skall varje hög fördragsslutande part tillhandahålla upplysningar om det sätt, på vilket dess inhemska lagstiftning säkerställer ett effektivt efterlevande av bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 58.

Kommissionens och domstolens utgifter skola bestridas av Europarådet.

Artikel 59.

Kommissionens och domstolens ledamöter ha under utövandet av sin verksamhet rätt till de

thier functions, to the privileges and immunities provided for in Article 40 of the Statute of the Council of Europe and in the agreements made thereunder.

Article 60.

Nothing in this Convention shall be construed as limiting or derogating from any of the human rights and fundamental freedoms which may be ensured under the laws of any High Contracting Party or under any other agreement to which it is a Party.

Article 61.

Nothing in this Convention shall prejudice the powers conferred on the Committee of Ministers by the Statute of the Council of Europe.

Article 62.

The High Contracting Parties agree that, except by special agreement, they will not avail themselves of treaties, conventions or declarations in force between them for the purpose of submitting, by way of petition, a dispute arising out of the interpretation or application of this Convention to a means of settlement other than those provided for in this Convention.

Article 63.

(1) Any State may at the time of its ratification or at any time thereafter

des privilèges et immunités prévus à l'article 40 du Statut du Conseil de l'Europe et dans les Accords conclus en vertu de cet article.

Article 60.

Aucune des dispositions de la présente Convention ne sera interprétée comme limitant ou portant atteinte aux Droits de l'homme et aux libertés fondamentales qui pourraient être reconnus conformément aux lois de toute Partie Contractante ou à toute autre Convention à laquelle cette Partie Contractante est partie.

Article 61.

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux pouvoirs conférés au Comité des Ministres par le Statut du Conseil de l'Europe.

Article 62.

Les Hautes Parties Contractantes renoncent réciproquement, sauf compromis spécial, à se prévaloir des traités, conventions ou déclarations existant entre elles, en vue de soumettre, par voie de requête, un différend né de l'interprétation ou de l'application de la présente Convention à un mode de règlement autre que ceux prévus par ladite Convention.

Article 63.

1. Tout Etat peut, au moment de la ratification ou à tout autre moment

privilegier och den immunitet, som avses i artikel 40 av Europarådets stadgar och i de avtal som ingåtts i kraft av sagda artikel.

Artikel 60.

Intet i denna konvention må tolkas som en begränsning eller inskränkning av någon av de mänskliga rättigheter eller grundläggande friheter, vilka må vara garanterade i de höga fördragslutande parternas lagar eller i någon annan konvention, vari de äro parter.

Artikel 61.

Intet i denna konvention skall inskränka de befogenheter, som tillerkänts ministerkommittén genom Europarådets stadga.

Artikel 62.

De höga fördragslutande parterna avstå ömsesidigt, utom i händelse av särskild överenskommelse, från att begagna sig av fördrag, konventioner eller deklamationer, som äro gällande mellan dem, för att genom ansökan hänskjuta en tvist, som uppstår rörande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention, till reglering i annan ordning än som stadgas i konventionen.

Artikel 63.

1. Stat må vid sin ratificering eller när som helst senare genom en notifika-

declare by notification addressed to the Secretary-General of the Council of Europe that the present Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible.

(2) The Convention shall extend to the territory or territories named in the notification as from the thirtieth day after the receipt of this notification by the Secretary-General of the Council of Europe.

(3) The provisions of this Convention shall be applied in such territories with due regard, however, to local requirements.

(4) Any State which has made a declaration in accordance with paragraph 1 of this Article may at any time thereafter declare on behalf of one or more of the territories to which the declaration relates that it accepts the competence of the Commission to receive petitions from individuals, non-governmental organisations or groups of individuals in accordance with Article 25 of the present Convention.

Article 64.

(1) Any State may, when signing this Convention or when depositing its instrument of ratification, make a reservation in respect of any particular provision of the Convention to the extent that any law then in force

par la suite, déclarer, par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, que la présente Convention s'appliquera à tous les territoires ou à l'un quelconque des territoires dont il assure les relations internationales.

2. La Convention s'appliquera au territoire ou aux territoires désignés dans la notification à partir du trentième jour qui suivra la date à laquelle le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aura reçu cette notification.

3. Dans lesdits territoires les dispositions de la présente Convention seront appliquées en tenant compte des nécessités locales.

4. Tout Etat qui a fait une déclaration conformément au premier paragraphe de cet article, peut, à tout moment par la suite, déclarer relativement à un ou plusieurs des territoires visés dans cette déclaration qu'il accepte la compétence de la Commission pour connaître des requêtes de personnes physiques, d'organisations non gouvernementales ou de groupes de particuliers conformément à l'article 25 de la présente Convention.

Article 64.

1. Tout Etat peut, au moment de la signature de la présente Convention ou du dépôt de son instrument de ratification, formuler une réserve au sujet d'une disposition particulière de la Convention, dans la mesure où

tion, ställd till Europarådets generalsekreterare, förklara att denna konvention skall tillämpas på alla eller något av de territorier, för vilkas internationella förbindelser staten i fråga svarar.

2. Konventionen skall tillämpas på det eller de territorier, som angivas i notifikationen, från trettionde dagen, efter det att Europarådets generalsekreterare mottagit notifikationen.

3. Inom de nämnda territorierna skola likväl konventionens bestämmelser tillämpas med hänsyn till vad de lokala förhållandena kräva.

4. Stat, som avgivit förklaring enligt 1. ovan, kan när som helst därefter förklara, att staten beträffande ett eller flera av de med förklaringen avsedda territorierna erkänner kommissionen såsom behörig att mottaga ansökningar från enskilda personer, icke-statliga organisationer eller grupper av enskilda i enlighet med artikel 25 av denna konvention.

Artikel 64.

1. Vid undertecknandet av denna konvention eller deponerandet av ratifikationsinstrument kan en stat göra förbehåll med avseende å någon särskild bestämmelse i konventionen, i den mån lagstadsagande, som då äger

in its territory is not in conformity with the provision. Reservations of a general character shall not be permitted under this Article.

(2) Any reservation made under this Article shall contain a brief statement of the law concerned.

Article 65.

(1) A High Contracting Party may denounce the present Convention only after the expiry of five years from the date on which it became a Party to it and after six months' notice contained in a notification addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, who shall inform the other High Contracting Parties.

(2) Such a denunciation shall not have the effect of releasing the High Contracting Party concerned from its obligations under this Convention in respect of any act which, being capable of constituting a violation of such obligations, may have been performed by it before the date at which the denunciation became effective.

(3) Any High Contracting Party which shall cease to be a Member of the Council of Europe shall cease to be a Party to this Convention under the same conditions.

(4) The Convention may be denounced in accordance with the provisions of the preceding pa-

une loi alors en vigueur sur son territoire n'est pas conforme à cette disposition. Les réserves de caractère général ne sont pas autorisées aux termes du présent article.

2. Toute réserve émise conformément au présent article comporte un bref exposé de la loi en cause.

Article 65.

1. Une Haute Partie Contractante ne peut dénoncer la présente Convention qu'après l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de la date d'entrée en vigueur de la Convention à son égard et moyennant un préavis de six mois, donné par une notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, qui en informe les autres Parties Contractantes.

2. Cette dénonciation ne peut avoir pour effet de délier la Haute Partie Contractante intéressée des obligations contenues dans la présente Convention en ce qui concerne tout fait qui, pouvant constituer une violation de ces obligations, aurait été accompli par elle antérieurement à la date à laquelle la dénonciation produit effet.

3. Sous la même réserve cesserait d'être Partie à la présente Convention toute Partie Contractante qui cesserait d'être Membre du Conseil de l'Europe.

4. La Convention peut être dénoncée conformément aux dispositions des paragraphes précédents

giltighet inom statens territorium, icke överensstämmer med bestämmelsen. Förbehåll av allmän karaktär tillåtas icke enligt denna artikel.

2. Varje förbehåll, som göres enligt denna artikel, skall innehålla en kort redogörelse för det berörda lagstadgandet.

Artikel 65.

1. En hög fördragsslutande part må icke uppsäga denna konvention förrän efter utgången av fem år från dagen för dess ikraftträdande och med iakttagande av en uppsägningstid på sex månader samt genom notifikation, ställd till Europarådets generalsekretärare, som därom skall underrätta de övriga höga fördragsslutande parterna.

2. Uppsägning får icke till följd, att den ifrågasvarande höga fördragsslutande parten löses från sina förpliktelser enligt denna konvention beträffande någon åtgärd, som kan utgöra en kränkning av sådana förpliktelser och som parten må ha utfört före den dag, då uppsägningen blev verkande.

3. En hög fördragsslutande part, som upphör att vara medlem av Europarådet, upphör under enahanda villkor att vara part i denna konvention.

4. Konventionen må enligt bestämmelserna under 1.—3. uppsägas beträffande varje territo-

paragraphs in respect of any territory to which it has been declared to extend under the terms of Article 63.

Article 66.

(1) This Convention shall be open to the signature of the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. Ratifications shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

(2) The present Convention shall come into force after the deposit of ten instruments of ratification.

(3) As regards any signatory ratifying subsequently, the Convention shall come into force at the date of the deposit of its instrument of ratification.

(4) The Secretary-General of the Council of Europe shall notify all the Members of the Council of Europe of the entry into force of the Convention, the names of the High Contracting Parties who have ratified it, and the deposit of all instruments of ratification which may be effected subsequently.

Done at Rome this 4th day of November 1950 in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary-General shall transmit certified copies to each of the signatories.

en ce qui concerne tout territoire auquel elle a été déclarée applicable aux termes de l'article 63.

Article 66.

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Membres du Conseil de l'Europe. Elle sera ratifiée. Les ratifications seront déposées près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2. La présente Convention entrera en vigueur après le dépôt de dix instruments de ratification.

3. Pour tout signataire qui la ratifiera ultérieurement, la Convention entrera en vigueur dès le dépôt de l'instrument de ratification.

4. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera à tous les Membres du Conseil de l'Europe l'entrée en vigueur de la Convention, les noms des Hautes Parties Contractantes qui l'auront ratifiée, ainsi que le dépôt de tout instrument de ratification intervenu ultérieurement.

Fait à Rome, le 4 novembre 1950, en français en un anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général en communiquera des copies certifiées conformes à tous les signataires.

rium, för vilket den förklarats tillämplig enligt artikel 63.

Artikel 66.

1. Denna konvention är öppen för undertecknande av medlemmarna i Europarådet. Den skall ratificeras. Ratifikationerna skola deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

2. Konventionen skall träda i kraft, då tio ratifikationsinstrument deponerats.

3. För signatärmakt, som ratificerar sedermera, skall konventionen träda i kraft den dag, då ratifikationsinstrumentet deponeras.

4. Europarådets generalsekreterare skall underätta alla medlemmar i Europarådet om konventionens ikraftträdande, och namnen på de höga fördragsslutande parter, som ha ratificerat densamma och om deponerande av ratifikationsinstrument, som sker senare.

Upprättat i Rom den 4 november 1950 på engelska och franska, vilka båda texter skola äga samma vitsord, samt i ett enda exemplar, som skall vara deponerat i Europarådets arkiv. Generalsekreteraren skall överlämna bestyrkta exemplar till envar av signatärmakterna.